

Ikt. sz.: NJB-42/39-5/2023.

NJB-16/2023. sz. ülés
(NJB-24/2012-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti bizottságának**
2023. november 28-án, kedden 10 óra 00 perckor
az Országház Hazai Samu báró termében (földszint 66.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a napirendi javaslat ismertetése	5
Dr. Selmeczi Gabriella ügyrendi javaslata	5
<i>Határozathozatal</i>	6
Dr. Selmeczi Gabriella második ügyrendi javaslata	7
<i>Határozathozatal</i>	9
Dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)	9
<i>Dr. Pintér Sándor tájékoztatója</i>	10
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	14
<i>Dr. Pintér Sándor válaszai, reflexiói</i>	24
EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - az Európai Parlament és a Tanács rendelete az emberi felhasználásra szánt emberi eredetű anyagokra vonatkozó minőségi és biztonsági előírásokról, valamint a 2002/98/EK és a 2004/23/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről [COM (2002) 338; 2022/0216 (COD)] (Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján)	35
<i>Bidló Judit tájékoztatója</i>	35
<i>Hozzászólások</i>	38
<i>Határozathozatal</i>	39
Varga Mihály pénzügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)	39
<i>Dr. Selmeczi Gabriella ügyrendi javaslata</i>	40
<i>Határozathozatal</i>	40
<i>Varga Mihály tájékoztatója</i>	41
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	42
<i>Varga Mihály válaszai, reflexiói</i>	48
Egyebek	52
Az ülés berekesztése	52

Napirendi javaslat

1. Dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - az Európai Parlament és a Tanács rendelete az emberi felhasználásra szánt emberi eredetű anyagokra vonatkozó minőségi és biztonsági előírásokról, valamint a 2002/98/EK és a 2004/23/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről [COM (2002) 338; 2022/0216 (COD)]
(Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján)

14.00 órától:

3. Varga Mihály pénzügyminiszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán (DK), a bizottság elnöke és
Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Mészáros Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke
 Bartos Mónika (Fidesz)
 Horváth László (Fidesz)
 Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
 Sztojka Attila (Fidesz)
 Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
 Sebők Éva (Momentum)
 Szabó Timea (Párbeszéd)
 Varga Ferenc (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Kovács József (Fidesz) távollétében Sztojka Attilának (Fidesz)
 Kovács Sándor (Fidesz) dr. Kovács Józsefnek (Fidesz)
 Dr. Pesti Imre (Fidesz) dr. Mészáros Lajosnak (Fidesz)
 Nacsa Lőrinc (KDNP) Horváth Lászlónak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Kanász-Nagy Máté (LMP)
 Dr. Pintér Sándor belügyminiszter
 Varga Mihály pénzügyminiszter
 Bidló Judit helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)

Megjelentek

Lócsei Lajos (Momentum)
 Banai Péter Benő államtitkár (Pénzügyminisztérium)
 Fülöp Attila államtitkár (Belügyminisztérium)
 Rétvári Bence államtitkár (Belügyminisztérium)
 Dr. Takács Péter államtitkár (Belügyminisztérium)
 Kiss Zsolt főigazgató (Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő)
 Dr. Hankó Zoltán elnök (Magyar Gyógyszerészi Kamara)
 Dr. Hirdi Henriett Éva alelnök (Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara)
 Dr. Meglécz Katalin alelnök (Magyar Orvosi Kamara)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 00 perc)

Az ülés megnyitása, a napirendi javaslat ismertetése

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Nagy-nagy szeretettel köszöntök minden megjelent résztvevőt a bizottsági ülésen, elkezdjük a munkát. Köszöntöm a bizottság tagjait; köszöntöm a hivatal dolgozóit, akik lehetővé tették azt, hogy ez a mai bizottsági ülés is ilyen formában létrejöjjön és működni tudjon. Köszöntöm a kormány részéről a jelen lévő tagokat, a kormányzat képviselőit - de nyilván erről majd fogunk még beszélni. Megállapítom, hogy az ülés határozatképes, és engedjék meg, hogy a helyettesítéseket ismertesse: Kovács Sándor alelnök urat Kovács József alelnök úr fogja helyettesíteni; dr. Pesti Imre alelnök urat Mészáros Lajos alelnök úr fogja helyettesíteni; Nacsá Lőrincet pedig Horváth László képviselő úr fogja helyettesíteni. Megkezdjük a munkánkat.

Soron következik az ülés napirendjének megállapítása. Tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy Bakos Bernadett képviselő asszony az általa benyújtott, a menstruációs szegénység visszaszorításáról szóló H/5774. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről szóló döntés elhalasztását indítványozta, ezért a javaslatról a későbbi ülésünkön fogunk majd dönteni.

Az ülés napirendjének elfogadása következik. Kérdezem, ki az, aki egyetért a mai ülés napirendjével, kérem, ezt kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* Ki az, aki nem ért egyet vele? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy az ülés napirendjét egyhangúlag elfogadtuk, így nincs akadálya az ülésünk megkezdésének.

(Dr. Selmeczi Gabriella jelzésére:) Képviselő asszony, ügyrendi kérdése van? *(Dr. Selmeczi Gabriella bólint.)* Öné a szó.

Dr. Selmeczi Gabriella ügyrendi javaslata

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Az alábbi - szokásos - ügyrendi javaslatot terjeszteném elő: képviselőtársaimnak, tehát a bizottság tagjainak a kérdések feltevésére három perc időkeret álljon rendelkezésre. *(Dr. Komáromi Zoltán: Ne vicceljünk már!)* Természetesen a miniszter úr számára nem szabunk időkeretet, tehát mind az expozé, mind pedig a reagálás időkeret nélküli, hiszen a mai ülésünk napirendi pontja a miniszter úr meghallgatása. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő asszony, úgy gondolom, hogy nonszensz ez a jellegű időkeret, mindattól függetlenül is, hogy nyilvánvaló módon tisztában vagyok azzal, hogy a miniszter úr ideje véges, ezért is kértük - és ezt az egyeztetésben jeleztük is a minisztérium és az egészségügyi kormányzat felé -, hogy nagyjából két és fél órát kérünk a miniszter úr és az államtitkár urak életéből arra, hogy a mai nap nagyon-nagyon fontos, az egész országot érintő kérdésekről tudjunk beszélni. Én úgy gondolom, hogy az, amit ön javasolt, az, hát, az infantilizmus határát súrolja, tehát ilyen rövid idő alatt köszönni nem lehet, nemhogy kérdést feltenni és hozzászólást tenni. Én ezért azt javaslom, hogy maradjunk meg az eredeti ütemtervünknel.

Nyilvánvaló módon én kézben tudom tartani az ülés vezetését, és mindenkit tudok figyelmeztetni arra, hogyha egy picikét többet beszélne, mint ami ildomos egy ilyen esetben. Be fogjuk tartani az ígéretünket a miniszter úr felé, hiszen neki vannak más elkötelezettségei is még a nap folyamán. Én tehát javaslom, hogy ne szabjunk ilyen jellegű időkeretet. Én úgy gondolom, hogy ez a bizottságot is a nevetségesség irányába sodorja.

Teljesen természetesen ebben az ügyben nem nyitom meg a vitát, ez egy ügyrendi kérdés volt. Amennyiben ragaszkodik hozzá, nyilván szavaznunk kell róla.

(Dr. Selmeczi Gabriella bólint.) Én azt javaslom megfontolásra, hogy ne tegyék magukat nevetségessé ezzel a rövid határidővel, mert úgy gondolom, hogy ezzel a bizottság tekintélye sérül; de természetesen szíve joga, hogy ezt szavazásra bocsássa. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Pontosan!)* Kéri a szavazást ebben a kérdésben?

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Igen.

ELNÖK: Szomorúan veszem tudomásul. Akkor legyen szíves, ismertesse még egyszer, mit kért!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Ahogy ez az elmúlt tizen-huszon évben is szokás volt a miniszteri meghallgatásokon, a bizottság tagjai három perc időkeretben tehetik fel kérdéseiket, a miniszter úr számára pedig nincs időkeret. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Lelkük rajta! *(Dr. Komáromi Zoltán: Félnek.)* A 135 bátor ember.

Szavazásra teszem fel a kérdést. Ki az, aki támogatja azt az időkeretet, amit dr. Selmeczi Gabriella képviselő asszony javasolt? *(Szavazás.)* 10 igen... *(Szabó Timea: Azért ez a parlament szakbizottsága, csak mondom, ahol évente egy miniszteri meghallgatás van...! - Szabó Timeának:)* Képviselő asszony! Képviselő asszony, szerintem majd lehet ezt kommentálni, nyilván a három percüknek a rovására, de úgy gondolom, hogy legalább mi, ellenzéki képviselők próbáljuk megadni a tiszteletet akár a meghívott vendégeinknek, akár a bizottság munkájának, és ne ülünk fel arra a dilivonatra, amit a kormánypárti képviselők itt most elindítottak! Tehát ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 5 nem.

Megállapítom, hogy a bizottság a kormánypárti képviselők szavazatával elfogadta Selmeczi képviselő asszony javaslatát, így három percbe van bekorlátozva a képviselői kérdés, ha jól értettem - ezek szerint viszont lehet egy új kört nyitni a hozzászólásokban. Köszönöm szépen.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Az ügyrendi kérdésem arra vonatkozott, ahogy ezt megelőzően...

ELNÖK: Képviselő asszony, adtam szót?

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Igen, bólintott.

ELNÖK: Nem. Szót...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Ügyrendi javaslatom lenne.

ELNÖK: Képviselő asszony, ön azt kérte, hogy a képviselők három percben fogalmazhassák meg a kérdéseiket. Elfogadtuk az ügyrendi javaslatát. Az, hogy ez a hozzászólásokra vonatkozott-e vagy nem, nyilvánvalóan nem vonatkozott, hiszen azért is kértem öntől, hogy fogalmazza meg még egyszer - megfogalmazta. A kérdések három percben vannak bekorlátozva, ez a hozzászólásokra nem érvényes. Köszönöm szépen.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Ügyrendi javaslatom lenne. *(Szabó Timea közbeszól.)*

ELNÖK: Képviselő asszony, újabb ötlete van?

Dr. Selmeczi Gabriella második ügyrendi javaslata

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az ügyrendi javaslatom másik része az - miután kiforgatta az eredeti célját, elnök úr -, hogy ugyanúgy, ahogy a bizottság az elmúlt tizen-huszon évben a miniszteri meghallgatásokat lefolytatta, a bizottság tagjai három percben kapnak lehetőséget a kérdésekre, ez természetesen a hozzászólásokat is tartalmazza.

A bizottság miniszteri meghallgatásának nem az a célja, hogy az ellenzék vég nélkül támadja a kormányt (*Szabó Tímea: Hanem?!), hanem egy miniszteri meghallgatásnak pont az a célja... (Szabó Tímea: Hogy dicsérje?!)*

ELNÖK: Képviselő asszony azt kérném, hogy ne...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): ..., hogy beszámoljon...

ELNÖK: ... ne prejudikáljon, a)...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): ..., hogy beszámoljon.

ELNÖK: ..., b) megkérem...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): És szeretném...

ELNÖK: ... ellenzéki képviselőtársaimat, ne szóljanak közbe.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): szeretném azt is szóvá tenni, hogy az ügyrendi javaslatnál vita nélkül dönt a bizottság. Amit most az elnök úr az elnöki levezetés címén folytatott...

ELNÖK: Remélem, hogy nem kívánja bírálni a...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): ..., az sértő volt, sértés volt...

ELNÖK: Remélem, nem kívánja bírálni az ülés vezetését.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): ..., és visszautasítom...

ELNÖK: Vita nélkül döntöttünk...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): ..., visszautasítom a sértő megjegyzéseket.

ELNÖK: Vita nélkül döntöttünk erről. Azt kérném öntől is, hogy ne vitázzon ügyrendi kérdésekben...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Tehát akkor az ügyrendi javaslatom az...

ELNÖK: Tehát most...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): ..., hogy egy körben kapnak szót a bizottság tagjai három perc időtartamban.

ELNÖK: Tehát ha jól értem, akkor módosítani kívánja az eredeti felvetését...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Nem érti jól, elnök úr, kiforgatja...

ELNÖK: Én mindent nagyon jól értek, azt...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): ..., ugyanúgy, ahogy az előző bizottsági üléseken...

ELNÖK: Egy körről szó nem volt. Képviselő asszony...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): A miniszter úr az expozéját megtartja, a képviselők a bizottságban kapnak három percet kérdésekre és hozzászólásokra, majd a miniszter úr reagál...

ELNÖK: Képviselő asszony, én azt javaslom...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): ... az elhangzottakra.

ELNÖK:, fussunk neki még egyszer, hiszen ez elsőre se sikerült (*Szabó Timea közbeszól.*), és úgy látom, másodjára sem. Mit szeretne akkor, árulja már el a bizottság számára, jó? Köszönöm szépen.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Ahogy az a bizottság elmúlt tizen-huszon évében szokás volt, a miniszteri meghallgatás (*Közbeszólás az ellenzéki képviselők soraiból.*) a miniszter meghallgatásáról szól, ezért az a javaslatom, hogy a miniszter úr időkeret nélkül elmondja a beszámolóját, majd a bizottság tagjai három percen kérdéseket tesznek fel, és hozzá is szólhatnak, majd ezután, összegyűjtve a kérdéseket, a miniszter úr időkeret nélkül válaszol az elhangzottakra. Ez az ügyrendi javaslatom.

ELNÖK: Képviselő asszony, csak azért, hogy az újabb ügyrendi javaslatok cunamiját az ön részéről lezárjuk - vagy elindítsuk -, én szeretném megkérdezni, hogy jól megfogalmazta-e az ügyrendi javaslatát, nem akarja-e kiegészíteni semmi mással, ez a végleges és utolsó döntése, ebben kér akkor ügyrendi döntést?

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Igen.

ELNÖK: Jó. Kérem, akkor még egyszer fogalmazza meg.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Az ügyrendi javaslatom a következő: a miniszter úr időkeret nélkül elmondja a beszámolóját, az expozéját...

ELNÖK: Eddig értettük.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): ..., ezután a bizottság tagjai háromperces időkeretben kérdeznek és hozzászólnak, majd ezt lezáróan a miniszter úr válaszol és reagál az elhangzott kérdésekre és véleményekre...

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): ... időkeret nélkül.

Határozathozatal

ELNÖK: Erről nyilván szavazni fogunk.

A képviselő asszony tehát módosította az első ügyrendi javaslatát, nemcsak a kérdésekre kívánja kiterjeszteni a három percet, hanem a teljes képviselői hozzászólásra - hogyha én ezt jól dekódoltam. Ki az, aki egyetért azzal, hogy a bizottság bekorlátozza a képviselők jogát három perces időtartamra? Kérem, aki igen, az kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* 9 igen. Ki az, aki nem ért egyet vele? *(Szavazás.)* 5 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás.

Megállapítom, hogy Selmeczi képviselő asszony sokadik nekifutására a bizottság elfogadta a képviselő asszonynak azt a javaslatát, hogy a képviselők szólásszabadsága három percen legyen korlátozva a bizottsági ülés folyamán. Köszönöm szépen.

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Első napirendi pontunk következik: dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján. Most köszönténem Pintér Sándor miniszter urat, különös tekintettel arra, hogy az elmúlt időszakban a tavaszi ülészakban - kollégáimmal itt kigyűjtöttük - négy olyan eset fordult elő, amikor kértük a miniszter urat, hogy jöjjön el a bizottság meghallgatására. Két olyan levél született, ahol kértem miniszter úrtól, hogy személyes jelenlétével tisztelje meg a bizottságot; se a két személyes jelenlét kérésre, se a másik két esetben nem jött el, illetve a kormánypárti képviselők jóvoltából vagy el sem fogadták a bizottsági ülésnek a napirendjét, vagy a kormánypárti képviselők nem is jöttek el a bizottsági ülésre. Nyilvánvaló módon nagyon fontos kérdésekről beszéltünk volna: a lélegeztetőgépek sorsáról, a lélegeztetőgépek hasznosításáról, a kórházak tisztaságáról, higiénijáról és nyilván a kórházi fertőzésekről. Ezért is nagy megtiszteltetés a bizottság számára, hogy a szakminiszter - aki eddig többszörös kérésünk ellenére is távol volt - gyakorlatilag egy év után először most viszont megtiszteli a bizottságot a jelenlétével, én köszönöm ezt miniszter úrnak.

Köszöntöm Rétvári Bence miniszterhelyettest, dr. Takács Péter és Fülöp Attila államtitkár urakat, továbbá Kiss Zsolt főigazgató urat, a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő vezetőjét. Köszöntöm továbbá a Magyar Gyógyszerészeti Kamara részéről Hankó Zoltán elnök urat, a Magyar Orvosi Kamara képviseletében Meglécz Katalin alelnök asszonyt, valamint a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara részéről Hirdi Henriett Éva alelnök asszonyt.

Én úgy érzem, hogy nemcsak a sajtó kiemelkedő figyelme övezi ezt a mai bizottsági ülést, hanem a szakma is szép számmal képviselteti magát, ezért is furcsállom ezt a három percbe bekorlátozást, hiszen ez ettől a pillanattól fogva inkább tekinthető egy prezentációnak, mint egy olyan beszélgetésnek, ahol az ország legfontosabb ügyeiről döntünk; de nyilván ez a felelősség nem az ellenzéki képviselőket, hanem a kormánypárt politikusait fogja terhelni. És hát nyilván így annyira nagyon el sem kell mondanom - beszéltünk már erről -, hogy a mai ülés előkészítése során jeleztem a Belügyminisztérium felé és a miniszter úrnak magának is, hogy a meghallgatás várhatóan két és fél órát vett volna igénybe a mi terveink szerint, erre tekintettel viszont felesleges arra kérnem a bizottságot, hogy ezt az időkeretet tartsuk be, hiszen a kormánypárti képviselők ezt megoldották helyettem,

hiszen a háromperces korlátozás egy olyan korlátot jelent, amely ezt az időkeretet valószínűleg nem fogja érinteni.

Miniszter úr, öné a szó. Köszönöm szépen.

Dr. Pintér Sándor tájékoztatója

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Mindenekelőtt köszönöm a meghívást, örülök, hogy most személyesen itt lehetek, és valamennyi feltett kérdésre szeretnék választ adni. De ahhoz, hogy ezek a kérdések elhangozzanak, egy rövid bemutatást szeretnék, hogy mit tettünk az elmúlt esztendőben, és szeretném bemutatni azt, hogy a kollégáim, a kórházak vezetői, igazgatói milyen erőfeszítéseket tettek a magyar egészségügy felemelésére.

Visszaautalnék a meghallgatásomra, a kinevezésem előtti meghallgatásomra. A kinevezésem előtti meghallgatáson kilenc pontban foglaltam össze azt, hogy milyen célkitűzései lesznek az egészségügynek az irányításom alatt. Mindenekelőtt azt szerettem volna, hogyha a várólistákat tudjuk csökkenteni, a szakdolgozói béreket emelni; szerettem volna a hálapénzt teljesen kitörölni az egészségügyből, az ügyeleti rendszert átalakítani, hogy hatékonyabb és gyorsabb legyen; a szülészeti és a sürgősségi ellátás kórházakban történő megtartását. Szerettem volna, hogyha a házi orvosoknak új feladatot tudunk adni, amely új feladatnak a haszonszerzői nyilvánvalóan a betegek, a magyar állampolgárok lesznek; az egészségügyi statisztikai rendszer átalakítását, rendbetételét és a fogyatékkal élők hatékonyabb segítését; és bevezetni a teljes egészségügy területén egy minőségi ellenőrzést.

Amikor munkába álltam, legelőször az Orvosi Kamara keresett meg mintegy 20 javaslattal. A 20 javaslatából 19-et elfogadtam, és a 19 javaslatnak az elfogadása azt jelentette, hogy sok területen jobbra vált az egészségügyi ellátás. Itt mindenekelőtt az első kérésükre reagálnék, az Orvosi Kamara első kérése az volt, hogy a paraszolvenciát szüntessük meg, és a paraszolvenciát vezessük ki a rendszerből. Ezt az egyik legfontosabbnak tekintettem, ennek megfelelően álltunk hozzá a feladatok végrehajtásának. Ezzel arra is utaltam, hogy jól indult az együttműködésünk az Orvosi Kamarával. Most, a vasárnap során új Orvosi Kamarát választottak az orvosok, bízom benne, hogy ugyanilyen jó lesz az együttműködés indítása, és reményeim szerint jó lesz az együttműködés befejezése is.

Hogy a felsoroltakat milyen sorrendben és hogyan kívánjuk végrehajtani az elmúlt másfél évet követően? Mindenekelőtt a házi orvosokkal, az alapellátással kezdeném. A területi ellátási kötelezettséggel rendelkező házi orvosi szolgálatok száma 6436, ebből 4946 felnőtt és vegyes, 1490 házi gyermekorvosi szolgálat. Sajnálatos módon vannak betöltetlen praxisok, 673 ilyen betöltetlen praxis van, és bízunk abban, hogy a későbbiekben itt praxisösszevonással, új rendszerek bevezetésével ezeket a hiányokat meg tudjuk szüntetni. Illetve a következő időszakban ott, ahol nincs praxisban dolgozó orvos, szeretnénk, ha a helyi kórház átvinné a praxis irányítását, vezetését. Van még jelentkező praxisra, a Máltai Szeretetszolgálat szeretne átvinni praxisokat. Ezek főleg a leszakadt településeken vannak, és így az ezeken a leszakadt településeken történő ellátás reményeim szerint sokat fog javulni. Sok esetben alacsonyabb a praxisokhoz kötődő beteglétszám, a felnőtt- és vegyes típusú ellátásnál 150 esetben nem éri el az 1200 főt, a házi gyermekorvosok esetében 68 esetben nem éri el a 600 főt. A hat hónapnál régebben betöltetlen praxisok száma országosan 10 százalék; ezekről beszélek, hogy ezeket mindenféleképpen úgy kell megoldanunk, hogy megfelelő orvosi képzettséggel és múlttal rendelkező személyek lássák el a körzet betegeit. Az átalakításokat nem egyik pillanatról a másikra, hanem egy idő kivezetésével '26. december 31-éig szeretnénk végrehajtani. Bár a jogi keretek lehetővé

teszik számunkra a '27. december 31-ét, szeretnénk, hogyha ez minél hamarabb bekövetkezne.

Az ügyeleti rendszer átalakítását is megkezdjük. Az ügyeleti rendszer átalakítása sok esetben vihart kavart, de az eddigi tapasztalatok azt mutatták, hogy az ügyeleti rendszert a házi orvosaink sok esetben albérletbe adták, vállalkozásoknak adták át, és a vállalkozási átadásnak az lett az eredménye, hogy sokszor nem felkészült orvos, hanem rezidens vagy szakápoló látta el az ügyeleti rendszert. Ezt teljes egészében meg kívánjuk szüntetni, és a mentőszolgálat, az Országos Mentőszolgálat bevonásával átalakítottuk ezt az ügyeleti rendszert. A házi orvosok hétköznap 16-tól 22 óráig, a mentőszolgálat 22 órától reggel 8 óráig látja el az ügyeleti rendszert; hétvégeken és ünnepnapokon 8 órától 14 óráig látják el a házi orvosok, és 14 órától reggel 8 óráig a mentőszolgálat. 14 megyében vezettük már be ezt a rendszert, február végével szeretnénk ezt befejezni. Ez egy gyorsabb, hatékonyabb megoldást tesz lehetővé, és így a betegek gyorsabban jutnak orvosi ellátáshoz.

Azonkívül ez még egy dologra ráirányította a figyelmet, az pedig az volt, hogy az ügyeletet ellátók sok esetben enyhe túlzással töltötték ki az ügyeleti lapokat. Jelen pillanatban ehhez viszonyítva állapítottuk meg a mentőgépjárműveknek és a mentőorvosoknak a számát. Sajnálatos módon azt tapasztaltuk, hogy volt olyan házi orvos, aki éjszakánként 20-30 beteget látott el a kártyák szerint, azonban jelenleg, ahogy az új rendszer beállt, azt tapasztaljuk, hogy csupán két-három beteg jelenik meg az éjszakai ügyeleteken - a múltam miatt azt gondolom, hogy nem azért, mert sokkal egészségesebbek lettek azon a területen a betegek -, de a lényeg az, hogy az ellátás gyorsabb, hatékonyabb lett, jobban megoldja a járóbetegek-szolgálati ügyeleteket és a kórházi ügyeleteket is.

Az ügyeleti rendszer kialakításához hozzátartozott még, hogy létrehoztunk egy 1830-as hívószámot, amely az egységes alapellátási ügyeleti rendszerhez csatlakozik, és hogyha a betegek ezt a számot felhívják, ha nem is tudják az adott terület ügyeleti számát, itt minden esetben megfelelő tájékoztatást kapnak arról, hogy hova menjenek, milyen feladatuk van. Itt felkészült emberek adják meg a tájékoztatást, a felkészültséget elsősorban a felsőfokú végzettségű mentőtisztek biztosítják, akik itt a szolgálatot ellátják. Azt gondolom, hogyha további területeken, további öt megyében befejezzük ezt az ügyeleti rendszert, akkor az egységes lesz az országban, gyors és hatékony ellátást tudunk biztosítani a betegeknek.

Nem beszélek Budapestről. Budapest speciális helyzetben van mind a kórházak számában, mind a járóbetegek számában, a betegellátó helyek számában, mind pedig a különféle ügyeleti területekkel. Ezt - még hosszas tanulmányozást követően - reményeim szerint július 1-jétől fogjuk olyan szintre hozni, hogy egyértelmű véleményt tudunk mondani, hogy a fővárosban hogy kell megszervezni ezt, hisz a kórházi ügyeleteket be kell vonni ebbe, és még egy dolog: nem biztos, hogy itt minden egyes területen a mentőgépjármű az, ami először fog reagálni, hisz nem biztos, hogy a fővárosnak a közlekedése, az ügyeleti ellátóhelyeknek a közelsége ezt kötelezővé teszi a számunkra.

Nem untatnám önöket az egységes alapellátási ügyeleti rendszernek a felállításával és azzal, hogy ezek által jelentős mértékben csökkent a kórházba irányítottaknak a száma, és jobb lett, biztonságosabb lett a betegellátás. Amennyiben ezeket a statisztikákat az elnök úr igényli, akkor külön lapon a bizottságnak az önhöz eljuttatásával ezt meg fogom küldeni.

A béremelésekre is ígéretet tettünk, itt a béremelések kiemelkedő része volt az orvosi béreknek a megemelése. Az orvosi bérek megemelésének az utolsó részlete jövő év januárjában fog megtörténni újabb 11 százalékos béremeléssel. De megkezdődött a szakellátóknak, a szakápolóknak a béremelése is. Ebben az évben már történt

béremelés, és a jövő esztendőben március 1-jével megtörténik a következő szintű emelés. Itt van egy célkitűzése a kormánynak: a célkitűzés az, hogy az európai átlagnak megfelelően a szakápolói bérek és az orvosi bérek megfelelő arányban legyenek egymáshoz képest. Ezt az arányt jelen pillanatban a kormány 37 százalékban határozta meg, tehát a felemelt orvosi bérekhez kötődően 37 százalékos lesz a szakápolók felemelt bére - azt gondolom, hogy ez egy jelentős béremelés lesz. Én természetesen szívesen adnék többet mind az orvosoknak, mind az ápolóknak, jelen pillanatban azonban a költségvetés ezt teszi lehetővé. De azért hozzá kell tennem, hogy így az orvosi bér 2023-ra átlagosan 2 millió 197 ezer forint, ha valamennyi orvost figyelembe vesszük, a szakápolói bér pedig 595 ezer forint, és a szakápolói bérek március 1-jei hatállyal el fogják érni a 37 százalékot. Tudom, hogy rendkívül megfeszített munkát végeztek, különösen a pandémia ideje alatt, ami előtt fejet hajtok, de azt gondolom, hogy ez már egy olyan béremelés, amely az ország teherbíró képességének megfelelően egy kiemelt béremelést jelent.

Kiválasztási és minősítési rendszert kívánunk bevezetni, hogy megfelelő módon találjuk meg a vezetőket. Ezeket a rendszereket kísérleti jelleggel elkezdjük, hisz fel kellett építeni azt a rendszert, amely alapján a pszichológusok, munkapszichológusok, hozzáértők, szakemberek véleményezik, hogy ki milyen kvalitásokkal rendelkezik - itt elsősorban vezetői, nem orvosi kvalitásokról, hanem vezetői kvalitásokról beszélek, hogy megfelelő módon tudjuk a jövőben kiválasztani a vezető, kórházvezető, kórházfőigazgató kollégákat. A gyakorlati tapasztalatot vetjük most össze a kísérletben kihozott eredményekkel, és finomítjuk ezt a rendszert. A jövő évtől kezdve reményeink szerint ez jelentős módon fog segíteni a megfelelő vezetők kiválasztásában.

Minősítési rendszert szeretnénk bevezetni, amely mind az intézményeket, mind a vezetőket, mind pedig az egyes orvosoknak a tevékenységét minősíti. Az EESZT-rendszer, amelyet korábban már bevezettünk, lehetőséget ad arra, hogy mind a kórházaknak, mind pedig az egyes főorvosoknak, vezetőknek, egyes ellátóknak a teljesítményét egyértelműen lássuk. Ennek a kialakítása jelen pillanatban folyamatban van, és itt is bevezetésre kerül a '24. évben, '24. teljes évben, hogy megnézzük, hogy az adatok alapján - nem érzelmek, nem szubjektumok alapján, adatok alapján - kik azok, akik a legjobb teljesítményt nyújtják, és ez a minősítésikövetelmény-értékelési rendszerben kihirdetésre kerül. Itt szintén várom az Orvosi Kamarának az együttműködését, mondják el ők is a véleményüket, mondják el, hogy milyen elveket gondolnak itt érvényesíteni, és ennek megfelelően szeretném, hogyha ez 100 százalékosan bevezetésre kerülne.

Itt utalnék az új Orvosi Kamarának a nyilatkozatára, amely arról szól, hogy egy-egy szakterületen kívánja támogatni az orvosi munkát, tehát szakterületekre bontva akarja befolyásolni egyetértéssel, remélem, a jelenlegi Belügyminisztériummal azt, hogy hogyan és milyen módon történjen ez meg. Számítok a munkájukra, legutolsó találkozásunkon már egyeztettünk arról, hogy ilyen támogatást fognak adni a mindennapos munkához.

A minősítési követelményeknél 14 minősítési szempontot vettünk előre. Ebben egy szempont a gazdálkodási szempont a vezetőknél; a beosztottnál soha, de a vezetőknél a későbbiekben figyelembe kell venni a gazdálkodási szempontot.

Megtörtént a védőnői rendszer átalakítása, itt 3976 védőnőnek az új elvek alapján a rendszerbe történő beiktatása, beillesztése történt meg. Remélem, hogy ez megfelelő lesz, folyamatosan mérjük így a tevékenységüket. Korábban a védőnői rendszer munkájának a figyelemmel kísérése nehézségekbe ütközött. Most figyelemmel tudjuk kísérni, hogy megfelelő színvonalon végezze el a munkáját.

A járóbeteg-szakellátás optimalizációján tevékenykedünk jelen pillanatban. Erről nem kívánok még beszélni, nincs 100 százalékosan kialakult elképzelésünk,

mindenféleképpen meg kell találni azt az egyensúlyt, amely a házi orvos és a kórházi ellátás között van. Könnyebb a helyzetünk azokban az esetekben, amikor a járóbeteg-szolgálat bent van a kórház területén, könnyebb elhelyezni, illetve könnyebb mind orvossal, mind megfelelő eszközháttérrel felszerelni ezeket a járóbeteg-szolgálatokat. Nagyon szabdalta a magyar járóbeteg-szolgálat jelen pillanatban, 190 helyet meghaladóan van járóbeteg-szolgálat, ugyanakkor sok esetben nagyon szűk az az ellátási terület, amelyet nyújtani tud a betegeknek. Ezen a szétszabdaláson a későbbiekben változtatni kell.

Idetartozik még a nemzeti laborhálózatnak a kialakítása is. Erre volt egy elképzelés, az elképzelésnek a végrehajtása a kialakítása során olyan mértékű gazdasági igénnyel járt volna, amely indokolatlan volt a magyar költségvetés figyelembevételével, ezért újratervezés folyik ezen a területen. Szeretném, hogyha ez az újratervezés legalább olyan színvonalú lenne, mint a korábbi elképzelés volt, maga az ellátás, viszont az anyagi javakat jobban óvna.

Körülbelül idáig jutottunk. Vannak még feladataink, és ezeket a feladatokat szeretnénk úgy végrehajtani az elkövetkezendő esztendőben, hogy minél több beteg megfelelő szintű, az állapotának megfelelő ellátást kapjon.

Itt szeretnék egy mondatot szólni arról - különféle statisztikáink vannak -, hogy a statisztikai adatoknál hogy hol tart Magyarország az OECD különféle megállapításaiban. Ezeket most nem olvasnám fel, de szeretném azt, hogy ha kérdések merülnek föl ezzel kapcsolatban, akár külön-külön itt a kollégák segítségével megtalálnánk azt a pontot, amely rávilágítana, hogy a magyar egészségügynek a helyzete javult az elmúlt egy esztendőben.

Köszönöm mindenkinek az együttműködését és köszönöm azt a figyelemmel kísérést, amit a bizottságtól, illetve a bizottság munkatársaitól kaptunk. Itt azért szeretném elmondani, hogy 37 esetben történt felszólalás a parlamentben, amely a napirend előtti felszólalást, interpellációt mind magába foglalja. Igyekeztünk a megfelelő válaszokat megadni, és itt köszönöm meg a miniszterhelyettes úrnak, hogy ebben jelentős mértékben levette rólam a terhet. És azt kérem a bizottságtól, hogy ne tekintse udvariatlanságnak azt, hogy nem jöttem el, már csak azért se, mert nekem fel kellett készülnöm ebből a területből, az egészségügyi területből. Úgy, hogy nem bírtam kellő felkészültséggel egy-egy kérdésnek a megválaszolásában, mert csak vezetői szinten találkoztam velük, nem akartam megsérteni a bizottságot azzal, hogy felkészületlenül jövök ide.

Én azt tudom ígérni, hogy a következőkben, amennyiben a bizottság valamennyi tagja megszavazza, hogy jöjjenek beszámolni, most már érzek magamban annyi felkészültséget és annyi tudást, hogy valamennyi kérdésükre választ tudok adni. A kurázi eddig sem hiányzott belőlem, de nem akartam megsérteni önöket a tudatlanságommal. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr, és köszönöm - hogy szokták mondani? - az őszinte beismerő vallomását is. Egyben jelezném, hogy nem szükséges ahhoz a bizottság minden tagjának szavazata, hogy önt meghívjuk bizottsági ülésre szakpolitikai kérdések megvitatására, és így én komolyan venném a miniszter úrnak a felajánlását, és nyilvánvaló módon kérjük is a miniszter úrtól, hogy ön is vegye komolyan, amit itt most mondott, és ami elhangzott. Igényt tartanánk majd ezekre a közös beszélgetésekre, már csak azért is, mert a most nagyon bátran megszavaztatott három perc szerintem a bizottság életében, de nemcsak a bizottság életében, hanem, én úgy gondolom, a teljes parlamenti munkamorál tekintetében skandalum és kirívó, hiszen egy ilyen fontos kérdésben három percbe bekorlátozni a képviselők

hozzászólási, kérdezési jogát, az inkább a nevetségesség kategóriája. De hát úgy tűnik, bizonyos képviselőknek a bátorsága eddig tartott.

Mielőtt megnyitnám a vitát, és a bizottság tagjai hozzászólhatnak, jelzem, hogy Lócsei Lajos képviselő úr - aki itt ül a hallgatóság soraiban - jelezte, hogy ő is hozzá kíván szólni. A házszabályi rendelkezések szerint abban az esetben kaphat szót nem bizottsági tag, amennyiben a bizottság jelen lévő képviselői többségének a támogatását megkapja ehhez. Ezért jelezném a bizottság felé Lócsei képviselő úr igényét, és kérdezem azt, ki az, aki hozzájárul ahhoz, hogy Lócsei Lajos képviselő úr a mai bizottsági munkában aktívan részt vegyen. Aki igen, az, kérem, kézfelemeléssel jelezze ezt. *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki nem ért egyet ezzel? *(Szavazás.)* 6 nem. *(Szabó Timea: Szégyelljétek magatokat!)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás.

(Lócsei Lajosnak:) Képviselő úr, bár öten támogattuk, hogy ki tudjuk nyitni ezt a vitát, és minél szélesebb körben tudjunk beszélgetni, de olybá tűnik, hogy valakik számára ez nemhogy nem fontos, hanem kifejezetten tiltott dolognak tűnik, ezért sajnos nem fogom tudni megadni a szót, de nyilván a bizottság tagjaié most a szó.

Kérdések, hozzászólások

Én elsőnek Szabó Timea képviselő asszony kezét láttam. Képviselő asszony, öné a szó. Jelezném a három percet, tehát mérni fogjuk az időt mindenki számára, és gondoljanak szeretettel a kormánypárti frakció tagjaira! Én nagyon bízom benne, hogy azért majd ha egy-egy orvosi vizsgálatra elmennek a kormánypárti frakció tagjai, akkor nem fogják bekorlátozni az ő lehetőségeiket is három percbe, mert attól tartok, az kevés lesz a gyógyuláshoz. Öné a szó, képviselő asszony.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót elnök úr. Igyekszem nagyon hadarni akkor miniszter úr - jó? -, hogy beleférjek ebbe a három percbe. Azt azért hadd mondjam el, hogy ez egy igazi szűgyen. Tehát azért évente egyszer van miniszteri meghallgatás ebben a bizottságban, és Selmeczi Gabriella évek óta eljártssa azt, hogy lassan mínusz három percben kérdezhetünk, azt is háttal - legközelebb majd esetleg a folyosóról bekiabálhatunk. Szóval igazi szűgyen.

Miniszter Úr! Három-négy témában szeretném megkérdezni. Kiszivárgott egy belügyminisztériumi belső dokumentum azzal kapcsolatban, hogy a minisztérium is elismeri azt, hogy nagy baj van a kórházi fertőzésekkel. Idézem: kedvezőtlen tendenciát jelez a fertőzések gyakorisága, az egészségügyi ellátórendszerben pedig humánerőforrás-krízis tapasztalható. A dokumentum készítői elismerik, hogy az egészségügyi vezetés eddig nem vizsgálta országos szinten a kórházi fertőzéseket, ilyen adatbázis sincsen, az adatbázisból az infekciókontroll intézményi és országos szintjéről is képet lehet kapni. Ugye, itt a Direkt36 cikksorozata azért nagyon súlyos adatokat mutatott, amikhez hozzáfértek: Angliában és az Európai Unióban is tízszeres a fertőtlenítő használat, a laborvizsgálatok száma, az egy főre jutó nővérek száma és a többi. Egy európai vizsgálat azt mutatta ki, hogy 2017-ben 78 ezer kórházi fertőzés történt Magyarországon, ezeknek a betegeknek a 30-40 százaléka meghal, tehát tízből ketten meghalnak..., illetve tízből négyen meghalnak, akik kórházi fertőzést kapnak. Nagyon-nagyon súlyos a helyzet.

Kérdezem a miniszter urat, hogy készül-e változtatni a minisztérium valamit ezen a területen, több ellátást biztosítani a kórházaknak, több laborvizsgálatra kényszeríteni őket, nagyobb transzparenciát? Ugye, az a standup, amit Rétvári Bence mindig eljátszik a parlamentben, hogy minden rendben van, Németország és nem tudom mi közé esünk, az most már egyértelműen hazugság. Látszik tehát az, hogy itt nagyon-nagyon komoly a helyzet.

A másik kérdésem. Szentesi kórház, kalocsai kórház, budapesti Szent István Kórház, sátoraljaújhelyi kórház, mohácsi kórház - ezekben mind korlátozták a szülések számát... *(Dr. Komáromi Zoltán: Balassagyarmat!)* - Balassagyarmat, lehetne még hosszasan sorolni -, pedig a miniszter úr azt mondta a múlt évi meghallgatásán, hogy külön figyelmet fog fordítani a sürgősségi és a szülészeti ellátásokra. Ehhez képest most már a kismamák gyakorlatilag csak munkaidőben szülhetnek, vagy még akkor sem.

A harmadik kérdésem. Ugye, volt lehetőségünk elmenni a gödöllői lélegeztetőgép-raktárba, ahol a 12 ezer lélegeztetőgépnek csak a tárolása évente 1 milliárd forintjába kerül az adófizetőknek - ugye, ez bruttó... Mindegy, igen, tehát bruttó körülbelül 1 milliárd forintba kerül ez. Azóta az RTL Klub kiderítette, hogy Rogán Antalhoz kötődő ez a raktár, ugye, a lakáslottóról elhíresült cégé ez a raktár *(Az elnök csenget.)*, tehát ráadásul Rogán Antal haverjainak fizetnek a raktározásáért az adófizetők. Mi erről a véleménye, illetve mi lesz ennek a 12 ezer lélegeztetőgépnek a sorsa? Van-e felelőse annak, hogy ezek ott porosodnak?

És, bocsánat, egy utolsó kérdés még a bérekről - említette a miniszter úr. Hadd mondjam el, az idei bértábla, a szakdolgozói bértábla itt van előttem: egy kezdő, diploma nélküli ápolónak körülbelül 180 ezer forint a nettó fizetése; 252 ezer forint bruttó egy 20 éve dolgozónak, ugyanebben a kategóriában 256 - 20 év alatt bruttó 4 ezer forintot emelkedik a bére valakinek a bértábla szerint. *(Dr. Takács Péter: Ez nem igaz!)* Itt van előttem, szívesen átadom utána. Ugyanez egy diplomás esetében 322 ezer bruttó, az tudjuk, hogy körülbelül nettó 220 ezer forint, és 20 évvel később 339. Itt is gyakorlatilag 10-15 ezer forintot emelkedik bruttó 20 év alatt egy ápolónak a bére. Ez ön szerint rendben van-e? Lesz-e ebben változás? Köszönöm szépen.

Ja, és elnézést kérek, a választ nem tudom megvárni, csak most jelzem; nem udvariatlanságból megyek ki, be kell mennem az ülésterembe vezérszónokozni, úgyhogy elnézést, de figyelni fogom a választ. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A kormánypárti oldalról van jelentkező? *(Senki nem jelentkezik.)* A kormánypárt nem érdeklődik. Az ellenzéki oldalról? *(Jelzésre:)* Sebők Éva képviselő asszony... *(Dr. Kovács József jelzésére:)* Van kormánypárti? *(Dr. Kovács József: Igen.)* Elnézést kérek! Dr. Kovács József alelnök úr, öné a szó. *(Sebők Évának:)* Elnézést, képviselő asszony, nem láttam az alelnök úr jelentkezését. *(Szabó Timea távozik.)*

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönjük miniszter úrnak a tájékoztatását. Tulajdonképpen nagyon sok mindenre kaptunk választ. Engem tulajdonképpen az új ügyeleti rendszerre történő átállás kapcsán a tapasztalatok érdekelnének, hogy milyenek egyelőre a tapasztalatok ebben az ügyeleti ellátásban, ugyan ez folyamatban van, mert áthúzódik a következő év elejére, illetve Budapesten módosulni is fog.

Illetve az lenne a kérdésem, miután az ügyeleti ellátási rendszer, az új rendszer az alapellátás részét képezi, hogy a tárca az alapellátás tekintetében - mert az alapellátásnak nemcsak a háziorvosi rendszer a része, hanem ennél jóval szélesebb a paletta - tervez-e a kormány irányába a tárca olyan előterjesztést, amelyben változtatásokat, módosításokat szeretnének vagy készülnek alkalmazni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Az ellenzéki oldalról, akkor most Sebők Éva képviselő asszonynak adom meg a szót. Öné a szó, képviselő asszony.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntök mindenkit. Miniszter úr, a ciklus elején én úgy fogalmaztam, hogy ön a kritikus munkaerőhiányért felelős miniszter pozícióját kapta meg, hiszen nagyjából az összes önhöz tartozó területen kritikus a munkaerőhiány, és látható, hogy a területen lévő minden probléma értelmezhetetlen anélkül, hogy a munkaerőhiány problémáját kezelnék. Ennek ellenére nem igazán láttunk ezzel kapcsolatban semmilyen előrelépést, sőt a Belügyminisztérium elsősorban közvetett munkáltatóként kifejezetten rossz munkáltató hírében áll. A legtöbb öönhöz tartozó intézménynél általános, hogy a vezetői kinevezéseknél az állampárti lojalitás elsődleges, nepotizmus van jelen, inkompetencia van jelen. Többek között ennek is köszönhető minden valószínűség szerint, hogy a túlórák sokszor nincsenek elismerve, nincsenek kifizetve; a bérek ilyen hullámzó helyrehozási kísérletek mellett, de általában tragikusak; a munkahelyi bürokrácia teljesen el van szállva; gyakorlatilag a szakmai munkára nincsen lehetőség; szakmai továbbképzésre, a legtöbb esetben nincsen lehetőség, vagy nem megfelelőre.

Mindemellett az látszik, hogy nem igazán tudnak fellépni, illetőleg én nem igazán látok szándékot, hogy fellépjenek azért, hogy a helyzet jobb legyen. Legjobb tudomásom szerint az öönhöz tartozó területeken szinte sehol nincsen kilépőinterjú a kilépő, önként távozó munkatársakkal, azok eredményéről strukturált adatvagyon nem készül. Nem látom, hogy történik-e például munkáltatói piacfigyelés az öönhöz tartozó területeken, tudják-e, hogy az egyes ágazatokban munkáltatóként ki a legnagyobb konkurencia. Azt tudjuk - igaz, nem egészségügy, de azt tudjuk -, hogy a rendőrségtől és a bv.-től jellemzően visznek el kamionsofőrnek embereket a konkurens munkáltatók, de láttunk már virágboltossá váló szakápolót, sőt főnövért is.

Tudjuk-e, hogy mi a távozó dolgozóknak az elsődleges, másodlagos, harmadlagos oka a távozásra? Van-e egyértelmű, transzparens bér- és foglalkoztatáspolitikai az öönhöz tartozó területen? Mert jelenleg nagyon úgy néz ki, hogy reggel fölkelnek, és eszükbe jut valami, és akkor abból jogszabály lesz, merthogy stratégia nem látszik mögötte. Létezik-e cselekvési terv, hogy a humánerőforrás-problémákat hogyan fogják megoldani? Mit fognak tenni annak érdekében, hogy javuljon a közszféra dolgozóinak a helyzete? Hiszen elméletileg a miniszterelnök úr azt mondta, hogy a reálbércsökkenés ellen próbálnak küzdeni; ennek ellenére, ha mondjuk szintén az önhöz tartozó önkormányzati szférát megnézzük, most a költségvetésben nincsen tervezve, hogy akár csak a minimálbér-emelést miből fogják az önkormányzatok kigazdálkodni, mert nincsen emelve az ő támogatásuk. *(Az elnök csenget.)*

Az látszik, hogy az érdemi párbeszédet határozottan visszautasítják a munkavállalói érdekképviseleti szervezetekkel szinte..., nem szinte, az összes öönhöz tartozó területen. Mikor fog ez változni? Miért nem tudnak megfelelő módon munkáltatóként, illetve közvetett munkáltatóként eljárni, megkövetelni az intézményvezetőktől, hogy kortárs eszközöket használjanak arra, hogy a munkaerő-problémákat valamennyire meg tudják oldani?

Emellett egy nagyon más témáról is kérdeznem kell, tekintettel arra, hogy Lőcsei Lajos kollégát nem engedték felszólalni, de egy nagyon-nagyon fontos kérdés...

ELNÖK: Képviselő asszony, már a negyedik percben vagyunk - csak jelzem.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Jó, majd Selmeczi Gabriella sikít, hogyha már nagyon unja...

ELNÖK: Képviselő asszony, az ülést én vezetem. A bizottság döntött. Nyilvánvalóan...

SEBŐK ÉVA (Momentum): Nem a bizottság döntött, és ezt ön is tudja.

ELNÖK: Nyilvánvaló módon én ennek nem örülök, de a jelenlegi házszabályok szerint ez a játékszabály, ezt, ha tetszik, ha nem, be fogjuk tartani. Azt kérem tehát, hogy fejezze be azt a gondolatát, és ne adjuk meg a lehetőséget a kormánypárti képviselőknek, hogy utána azon poénkodjanak, hogy nem tartjuk be a bizottság által elfogadott játékszabályokat. Köszönöm szépen. *(Sebők Éva nem folytatja hozzászólását.)* Nem kívánja folytatni a képviselő asszony?

SEBŐK ÉVA (Momentum): Én kívánom folytatni...

ELNÖK: Azt a gondolatot fejezze be természetesen!

SEBŐK ÉVA (Momentum): Ha a gondolataimat megosztom, akkor az nem lesz szép, úgyhogy inkább nem osztom meg.

ELNÖK: Értem. Ki kíván még hozzászólni? *(Jelzésre:)* Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, öné a szó.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm önnek ezt a beszámolót. Látszik a jó szándék és az igyekezet, hogy megreformálják ezt a nagyon bonyolult és összetett rendszert. Ennek az egyik fő és nagyon bátor döntése volt a hálapénz kivezetése a rendszerből, és egyben büntetőjogi kategóriává tétele, amiben, azt gondolom, politikai oldaltól függetlenül konszenzus van. Ugyanakkor lássuk be, hogy azért mégiscsak, habár egy torz módon, de mégiscsak volt valami ösztönző jellege a hálapénznek, ami most megszűnt. Valamivel ezt pótolni kellene. Gondolkoztak-e azon, hogy ezt a fajta ösztönzést, amit eddig a hálapénz nyújtott torz módon, egy jobb és igazságosabb ösztönző rendszerrel váltsák fel? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Varga Ferenc képviselő úr, öné a szó.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök úr! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Bizottság! Több kérdésem is lenne. A miniszter úr említette itt a béremeléseket, hogy, ugye, mindig elmondja, hogy az országnak az erejéhez képest mennyivel jobban emelik a béreket. Én itt azt szeretném kérdezni, hogy nem gondolja-e, hogy egy kicsit nagyobb lobbierővel kellene hogy rendelkezzen ön, mint a legrégebbi, a legrégebb óta miniszteri székből ülő egyén a kormányban. Ugyanis hogyha teszünk egy európai uniós kitekintést a bérek tekintetében, akkor az elmúlt 13 évben azt láthatjuk, hogy gyakorlatilag már a román minimál- és átlagbérek is megelőzik a magyart, és csak Bulgária van már mögöttünk - szóval szerintem lenne hova emelni a béreket. Ráadásul, hogyha az állam mint a legnagyobb munkáltató a saját dolgozói felé tudatosan emelné a béreket, akkor bele tudna szólni az országnak a bérszínvonalába is, csak sajnos az elmúlt 13 évben azt láttuk, hogy önök inkább mesterségesen alacsonyan tartják a béreket ahelyett, hogy megemelnék akár a rendvédelmi dolgozók, akár az egészségügyi dolgozók bérét, és ezáltal egyfajta

bérversenyt hoznának létre a versenyszféra és az állami szféra között. Szóval az egyik kérdésem ez lenne.

A másik az egy beadott írásbeli kérdés. Ugye, a miniszter úr elmondta, hogy igyekeznek mindig megadni a megfelelő válaszokat. Én ezt nagyon nem így látom. Az ön mellett ülő miniszterhelyettesnek, Rétvári Bencének többször is tettem már fel kérdéseket, a mellébeszélés nagymestere a miniszterhelyettes úr. A szentesi kórházzal kapcsolatban kérdeztem, egyetlenegy konkrét kérdésem volt: mikor nyitják újra a szülészetet. Elvileg van az önök fejében erre egy pontos dátum, vagy - fogalmazzunk úgy, hogy - van akarat arra, hogy azt újranyissák. A körzet országgyűlési képviselője többször is több dátumot megjelölt, már mindegyik dátum lejárt. Legyenek szívesek, mondjanak valamit! Hogyha nem tudnak új dátumot mondani, akkor legalább erősítsék meg azt, hogy a szándékukban áll egyébként valamikor, mondjuk, a jövő év folyamán újranyitni azt a szülészeti ellátást.

Szintén önhöz tartozik az Országos Roma Önkormányzat ügye. Ugye, a sajtóból értesülhettünk róla, hogy itt van egy bizonyos elszámolási probléma, miszerint az Országos Roma Önkormányzat a működési költségéből bebukott pályázati projekteknek a visszafizetését kezdeményezte vagy kezdte meg akkor még, ugye, egy másik minisztérium, az Emberi Erőforrások Minisztériuma felé; majd most önök - nem tudja az egyik kéz, hogy mit csinál a másik alapon -, ugye, elkezdték úgymond szekálni az Országos Roma Önkormányzatot ez miatt. És félreértés ne essék, én nem a mostani 47 fős testületet védem, hanem az Országos Roma Önkormányzatot mint jogi személyt, mert hiszem azt, hogy ennek a testületnek egyébként sokkal, de sokkal több dolga és feladata lenne ebben az országban, mint az, amit most végez. De azt, hogy alapból rossz a testület összetétele, és a kormány is és a Belügyminisztérium is így áll hozzájuk, rendkívül méltatlannak tartom.

Még egy dolgról szeretném még kérdezni - szerintem Lőcsei Lajos képviselőtársam is erről szerette volna önt kérdezni -, ez pedig nem más, mint a droghelyzet Magyarországon, ezen belül is a dizájnerdrogok. Ugye, nagyon jól tudjuk azt, hogy az elmúlt időszakban főként a szegregátumokban valami iszonyatos méreteket érint a dizájnerdrogoknak a használata. Nagyon sok embert érint ez a probléma, konkrétan családokat tesz tönkre ez a probléma. Egyébként azt látjuk, hogy a kormány és a rendvédelmi dolgozók nem tudják felvenni a versenyt a dizájnerdrogok újabb és újabb fajtájának a megjelenésével szemben, mert hiába rakják a tiltólistára az anyagot, addigra megjelenik egy teljesen másik. Kívánnak-e erőteljesebben fellépni a dizájnerdrogok terjedése ellen? Köszönöm!

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem... *(Jelzésre:)* A kormánypárt részéről Bartos Mónika képviselő asszony. Öné a szó.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a miniszter urat, kedves vendégeinket, és köszönjük szépen a tájékoztatást. Én egy eddig meg nem említett témát szeretnék megkérdezni miniszter úrtól. Én budapesti vagyok, és most már beköszöntött a tél, a hideg, és tisztelettel kérdezem, hogy a hajléktalanellátásban milyen lehetőségeink, terveink vannak. Ugye, Ferenc pápa áprilisi látogatása felhívta a figyelmet a gondoskodás ezen területére, hiszen amikor a Rózsák téri Szent Erzsébet templomot meglátogatta, ott a Csak Egyet Szolgáltatnak a vezetőit is köszöntötte. Tudom azt, hogy az elmúlt években sok erőfeszítést tett a kormány a rászoruló, a hajléktalan rászoruló támogatása, megsegítése területén, de kérdezem, hogy most, a nehéz helyzetben milyen lehetőségeink vannak *(Sebők Éva: Kifizetni Iványiék!)*, és milyen a kormányzat és az önkormányzatok együttműködése. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Kanász-Nagy Máté képviselő úr, öné a szó.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Főigazgató Úr! A napokban zajlik azoknak a törvényeknek a vitája, amelyek tulajdonképpen kivezetnék a munkavédelmi bírságot a vonatkozó törvényből, megszüntetnék a munkahelyi kötelező orvosi vizsgálatot, és a korábbi módosítás, ugye, a kötelező munkavédelmi oktatást is eltörli. Én kimondottan a kötelező orvosi vizsgálat eltörlésére tennék fel kérdést. Orvosszakmai szempontból mit gondolnak erről a javaslatról? Van-e olyan egészségügyi helyzetben a magyar munkavállalók sokasága, a magyar népegészségügynek a helyzete, hogy ezt a lépést meg lehetne tenni? Szabad-e akár egyetlenegy orvosi vizsgálatot is elengedni? - ismerve, ugye, a vonatkozó epidemiológiai mutatókat.

A második kérdésem a szakrendelők államosítására vonatkozik, erre mindig rákérdezek. Itt, miniszter úr, minthogyha egy picit árulkodó lett volna akkor, amikor úgy fogalmazott, hogy nincs kialakult elképzelésünk, meg kell találnunk az egyensúlyt, a szétszabdaltságon változtatni kell. Tehát míg korábban a hivatalos kommunikációban egyértelműen tagadták, hogy lenne szándék a szakrendelők, tehát a járóbeteg-szakellátás intézményeinek államosítására, most minthogyha mégiscsak ez irányba kommunikált volna miniszter úr. Ezt meg tudja-e erősíteni a válaszában?

Az LMP-nek - ez a harmadik kérdésem - régi kérése, követelése, hogy az ápolási díj összege legyen egyenlő a minimálbér összegével, hiszen az ápolás is munka azt, a minimálbér összegével kellene illeszteni. De ha már ezt nem támogatják, akkor mi az oka annak, hogy a gyod esetében, akik gyermeküket egyedül nevelik, az egyedülálló szülők nem kaphatnak kiemelt gyodot? Ez ügyben várhatunk-e lépéseket?

Örülök, hogy Fülöp Attila államtitkár úr is itt van az ülésen, rögtön eszembe jutott a szociális dolgozóknak a helyzete, az ő béremelésük, hogy az életpályamodelljük bevezetése esetleg megtörténik-e, mert míg az egészségügyi dolgozók részben kaptak jelentős béremelést, az oktatásban van szó béremelésről, addig a szociális dolgozók helyzetéről senki nem beszél kormányon belül.

És kifejezetten szeretnék rákérdezni a Gondosóra projektre. Hol tart ennek a projektnek a költségvetése? És ezt hasonlítsuk össze azzal is, ami a gondozási rendszerünk alapja lenne a szociális szolgáltatások szempontjából, a házi segítségnyújtás és a jelzőrendszeres házi segítségnyújtás, annak hogy áll a finanszírozása, illetve a fejlesztése? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Sztojka Attila képviselő úr, öné a szó.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! A bizottsági meghallgatás első felében azt hallhattuk, hogy az egészségügyet érintő kérdések merültek föl, én mégis egy másik terület kapcsán tennék fel egy kérdést, annál is inkább, mert egyértelműen az látszik, hogy az egészségügyi állapotot befolyásolja az életmód és az életkörülmények, és az életmód és életkörülmények javítása egyértelműen a szegénység elleni küzdelemre kell, hogy irányuljon. És azt látjuk, hogy a 2010 utáni kormányváltás nem pusztán csak egy ideológiai váltást hozott, hanem nagyon komoly, gyökeres változásokat is e téren, azt is mondhatjuk, hogy az a harc, amit a szegénység elleni küzdelemben elindítottunk, egyértelműen látható eredményeket produkált, és most már európai kitekintésben is jól állunk. Ugyanakkor azt mondhatjuk, hogy van még feladat e téren *(Sebők Éva*

közbeszól.), és éppen ezért is rendkívül fontos az, hogy ez a küzdelem a jövőben, illetve a közeljövőben hogyan is áll. A kérdésem az lenne, hogy hogyan folytatja a kormány a szegénység elleni küzdelmet, és milyen intézkedéseket kíván folytatni, illetve elindítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Főigazgató Úr! A miniszteri meghallgatáson öt percet kaptunk, most hármat - én nem akarom ezt minősíteni. Az előző időszakban a miniszter úr által felvázolt témákon felül azért jó néhány kormányrendelet, miniszteri rendelet, illetve törvényjavaslat került ki a Belügyminisztériumból, ami mutatja az irányt, hogy hogyan szeretnék jobban működtetni az egészségügyet. De az én felfogásom szerint minden egyes ilyen lépésnél azért kell pontosan a nagy egyeztetés, és nem csak a tájékoztatás, mert az Orvosi Kamara újonnan megválasztott elnöke is ezt tette szóvá az interjújában, hogy nagyon sokszor tájékoztatták őket bizonyos dolgokról, de nagyon kevés konstruktív döntéselőkészítésbe vonták be őket. Az, hogy 20-ból 19 elfogadásra került, az rendben van, de volt egy csomó egyébként a húszon fölül, amiről bizonyosan tudom, hogy javasolták, mégsem fogadták el.

Én úgy gondolom, hogy jó lenne, ha a hatástanulmányokat legalább a bizottság látná, magyarul, hogyha valamilyen intézkedés történik, az javítja-e az egészségügy minőségét, az ellátáshoz való hozzáférést, illetőleg javítja az egészségügyben dolgozó szakembereknek a - hogy mondjam? - karbantartását, a kiegészítő megelőzését, az ágazatból való elmenekülését s a többi. Én úgy gondolom, és meg kell hogy említsem, hogy ezek a különös esetek, amikor egy orvos öt rendelésben 150 beteget lát el, ezek annyira kicsi statisztikai mintát jelentenek, hogy erre ráhúzni egy egész rendszer működőképességének a reformjait, én ezt azért végiggondolnám.

Volt szó a miniszteri meghallgatáson az informatikai rendszer fejlesztéséről. Erről én többet szeretnék azért tudni, mert nagyjából látjuk, hogy az EESZT milyen irányba megy, nem is rossz egyébként a dolog, de igazából amíg ez PDF-alapon megy, és nem lekérdezhető, nem összevethető adatokról szól, addig a szakma nagyon kevésbé tudja ezt használni. Lehet, hogy a kliens, a beteg, a biztosított látja és figyelemmel tudja követni, de bizonyos esetekben azért akár 10 évre visszamenőleg látni kell egy betegnek az adatait.

Szintén szó volt a miniszteri meghallgatáson a nemzeti egészségügyi programnak, a négy programpontjának a felélesztéséről, feltámasztásáról és működéséről. Erről se az előző 18 hónapban nem hallottunk, most se igazán sokat.

Szeretném megkérdezni, hogy Magyarország igényelt-e az EU által lekötött új típusú Covid-vakcinákból, ha igen, akkor mennyit, mikor érkezik be az a mennyiség Magyarországra, és kik lesznek jogosultak ezt kapni, valamint ki fogja beadni? Tehát oltópontokon, házi orvosoknál, egyebek.

A védőnőkről a miniszteri meghallgatáson nem, de most szó esett. Itt egy kérdésem van, hogy javított-e a védőnői szolgálatnak a működési minőségén, illetve hozzáférhetőségén az, hogy centrumkórházakhoz vitték el a fókuszot. Illetőleg a védőnőknek ez a szociális monitoring funkciója milyen módon..., figyel-e a minisztérium, hogy milyen módon fog ez megvalósulni? Mert ez egy nagyon fontos része volt a védőnői munkának, hogy az adott... *(Az elnök csenget.)* Bocsánatot kérek, de megyek végig a miniszter úr által mondottakon.

Ugyancsak ez a kérdésem, hogy az ellátás minőségét és az ellátáshoz való hozzáférést mennyiben javította a járóbeteg-ellátó szakemberek egyébként évtizedek óta tradicionálisan hatórási munka- és rendelési idejének a megnövelése, illetőleg a járóbeteg-ellátó intézmények kötelező önkormányzati intézménnyé alakítása. Erről van-e hatástanulmány, hozzáférhető, megkapható, megnézhető-e?

ELNÖK: Alelnök úr!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Bocsánat, még 14 témát említett.

ELNÖK: Köszönjük szépen, fogunk erről beszélni. A kormánypárti képviselők három percre korlátozták le a mi lehetőségeinket, sajnos nem lehet érdemi vitát folytatni ebben a kérdésben...

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Én nem vitatkozni, én kérdezni szeretnék.

ELNÖK: Kérdezni sem tudunk - ezt meg lehet köszönni a kormánypárti képviselők bátorságának és bátor helytállásának. Meg fogjuk teremteni annak a lehetőségét, hogy a miniszter urat meghallgassuk a bizottság előtt. Ezeket a játékszabályokat a kormánypárti képviselők határozták meg...

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Szerintem a miniszter úr is kíváncsi lenne, hogy mit kérdeznek.

ELNÖK: Valószínűleg igen. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Tapolczai Gergely képviselő úr.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is engedjenek meg egy megjegyzést! Picit ellentmondásosnak érzem Szabó Tímea képviselő asszony reklamációját az időkeret miatt, és hogy nem tudja megvárni a miniszter úr válaszát, tehát ezek között érzek ellentmondást, de túllépek ezen.

Köszönöm szépen a beszámolót. Én két témát érintenék. Az egyik, amit nem említett, de fontosnak tartok szóba hozni, hogy a fogyatékosügyi országos érdekvédelmi szervezetek ez év második felében plusz 10 százalékos emelést kaptak, illetve a jövő évben is plusz 10 százalékot kapnak, ezáltal több mint 1 milliárd forint összegben részesülnek ezek az érdekvédelmi szervezetek. Ez egy nagyon fontos dolog, hogy tovább tudják folytatni a szakmai munkájukat.

A másik téma: én is a Gondosórával kapcsolatban szeretnék kérdezni. Úgy látom, hogy november 15-éig több mint 300 ezer regisztráció érkezett, ugyanakkor fontosnak tartom megjegyezni, hogy a regisztráció során nem lehet rögzíteni a fogyatékoság típusát. Ez egy fontos információ lenne egyébként a központok, a diszpécserközpontok számára, mert előfordulhat, hogy például egy hallássérült nyugdíjas, ugye, nem tud kommunikálni; megnyomja a gombot, azonnali intézkedésre van szükség, tehát azonnal értesíteni kell egy kapcsolattartó személyt, vagy más intézkedésre van szükség, de, ugye, a kommunikáció ebben az esetben nehezített, de ha ez regisztrálva van, akkor a diszpécser ez alapján tudja kezelni a helyzetet. Javaslom tehát, hogy a gondosórák beüzemelésénél rögzítsék ezeket az információkat.

A kérdésem pedig csak annyi, hogy a regisztráció után jelen pillanatban hogyan áll ez a folyamat. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem, ki kíván még hozzászólni? *(Jelzésre:)* Horváth László képviselő úr, öné a szó.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Én két olyan témára szeretném felhívni a figyelmet, amelyről már volt említés, de ezzel a hozzászólással én is szeretném aláhúzni ezen témák fontosságát. Az egyik a droghelyzet, a kábítószer-fogyasztás és különösen a dizájn drogok, szintetikus szerek használata. Ez oly mértékben rajzolta át vagy változtatta meg a drogpiacon szerkezetét és működését, és olyan nagy mértékben nőtt a veszélyeztetettek köre, illetve könnyebbedett meg a hozzáférhetőség, hogy úgy gondolom, ezzel a témával kiemelten kell foglalkozni, és azt hiszem, hogy ebben politikai hovatartozásra való tekintet nélkül egyetértünk.

A másik, ami úgyszintén egy fontos dolog, és szintén szeretném megerősíteni, a szociális dolgozók béremelésének a kérdése. Tudom, hogy történtek lépések. Azt szeretném megkérdezni, hogy az elmúlt években, az elmúlt évben mennyiben sikerült előrelépni ezen a területen, és mik a jövőre vonatkozó tervek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Selmeczi Gabriella képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az első kérdésem arra vonatkozna, hogy történt-e olyan a parlamentben, hogy ellenzéki képviselők föltettek kérdést, interpellációt, azonnali kérdést, és a minisztérium nem válaszolt ezekre a kérdésekre. *(Sebők Éva: Igen! - Dr. Komáromi Zoltán: De hogyan! De hogyan!)* Szeretném elmondani itt, a bizottsági ülésen, hogy természetesen mi, kormánypárti képviselők ismerjük a Magyar Országgyűlés Hárszabályát, na de hát a parlament működésének egyik alapja az időkorlát, amely ugye frakcióként van szabályozva, egy azonnali kérdésnél kettő plusz egy perc, egy interpellációnál három plusz egy perc, azonnali kérdésre, interpellációra, írásos kérdésre is van lehetőség, ott nincs időkorlát. Én biztatnék mindenkit, hogy nyugodtan forduljon a miniszter úrhoz írásos kérdés formájában is, hogyha még valamilyen kérdése bent maradt. Azt szeretném tehát itt leszögezni, hogy nem igaz az az állítás, hogy az ellenzéki képviselők egy évben csak egyszer találkozhatnak a miniszter úrral, és kérdezhetik. Szerintem a Belügyminisztérium és az összes államtitkár minden esetben szolgálatára állt a képviselőknek, és megválaszolta a kérdéseket. *(Sebők Éva: Nem!)*

Szeretnék Komáromi Zoltán alelnök úrhoz csatlakozni, egy nagyon fontos kérdést tett fel, ez a védőnői szolgálat minőségének alakulása. Erre én is kíváncsi lennék, ez egy fontos kérdés. *(Dr. Komáromi Zoltán: Van még néhány ilyen!)*

Szeretném elmondani, hogy mindenféleképpen hangozzék el itt, a miniszteri meghallgatáson a családbarát szülészeti rendszer kialakítása *(Sebők Éva felnevet. - Dr. Komáromi Zoltán: Balassagyarmat!)*, ami, ugye, 10 milliárd forintot kapott most pluszban a költségvetéstől.

Szeretnék egy picit kritikus kérdést vagy kritikai kérdést feltenni, hogy milyen kampány van, vagy milyen terveznek indítani amellet, hogy sokan megismerjék, hogy van gyermekvédelmi hívószám, telefonszám. Én nem érzem, hogy ez átütötte volna azt a szintet, hogy mindenki tudjon róla, tehát én itt egy erőteljesebb kampányt javasolnék. És arra is egy erőteljesebb kampányt javasolnék, hogy ha a gyermekvédelmi jelzőrendszer bármelyik tagja jelzi egy gyermek veszélyeztetettségét, akkor annak a

tagnak az adatait mindenféleképpen zártan kell kezelni. Nekem az a tapasztalatom, hogy erről sokszor nem tudnak pedagógusok vagy óvónők vagy védőnők, tehát nagyon fontos lenne tudniuk, hogy nem kell tartaniuk egy esetleges retorziótól a bántalmazott gyermek környezetéből, merthogy zártan kell kezelni az ő adataikat.

Hát, a végére én hadd mondjak annyit, hogy nagyon szépen köszönjük a minisztérium és főleg a miniszter úr munkáját, egy rendkívül nagy és kiterjedt terület az, amit ő irányít. És az egészségügyet ért sok ellenzéki kritika mellett azért szólunk itt az egészségügyben dolgozók érdemeiről is! *(Dr. Komáromi Zoltán: Az nem a minisztériumon múlik!)* Ha csak a Covidig megyünk vissza, fantasztikusan álltak helyt, és igenis a magyar egészségügyi dolgozók munkája színvonalas és jó. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Senki nem jelentkezik.)* Több hozzászólási igényt nem látok, a kormánypárti képviselők által nevetségesen bekorlátozott lehetőségeink miatt több hozzászólási lehetőség nem is lehet senkinek, egyedül én nem szóltam még hozzá. Ezért jelzem, hogy hozzá kívánok szólni, és átadom az elnöklést a hozzászólásom időtartamára dr. Kovács József alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Kovács József, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr, én pedig átadom a hozzászólás lehetőségét Varga Zoltán elnök úrnak. Öné a szó.

DR. VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen, alelnök úr. Nos, hát mielőtt ennek a százalmas színjátéknak, amit a Fidesz és a kormánypárti képviselők állítottak elő, én is a részesévé válnék, és megfogalmaznám a kritikámat, azért engedje meg a miniszter úr, hogy egy táblázatot megmutassak! *(Felmutat egy dokumentumot.)* Ön ezzel nyilván tisztában van, vagy önök ezzel tisztában vannak, ez az Eurostat legfrissebb adata, mely szerint a magyar kormány költi az egyik legkevesebbet Európában az egészségügyre: míg az Európai Unió GDP-hez mért átlaga 8,1 százalék, addig Magyarországon ez 4,7 százalék -, Bulgáriával vagyunk a sereghajtók, különben még egy-két ország van, amely ilyen alacsony szinten van, és nem szabad elfelejteni, hogy mi honnan indulunk. Tehát gyakorlatilag amiről beszél, az szöges ellentétben áll a valósággal. De nincs miről beszélni, hiszen három percben nincsen erre idő.

Azt kell hogy mondjam, hogy muszáj, hogy megfogalmazzak egy erőteljesebb kritikát. Ön valószínűleg kitűnő rendőr. Parancsokat hajt végre, és parancsokat hajt végre. Ehhez nagyon ért, ez szemmel látszik. Azonban az a baj, hogy amit ön irányít, az egészségügy és nyilván az összes társadalommal kapcsolatos fontos kérdés az egészségügy mellett, az oktatás, a szociális szféra, minden tönkrement, az elmúlt 13 évben gyakorlatilag minden tönkrement - ez a statisztika is jól mutatja ezt.

Az a helyzet, hogy aki kalapácsnak képzeli magát, az mindent szegnek lát. Én elismerem, hogy kitűnően hajt végre parancsokat, amelyeket ön nyilván megkap felülről, és azokat kitűnően hajtja végre, csak az a baj, hogy az egészségügy, az oktatás nem egy parancsuralmi rendszer. Az, ami itt történik most, az gyakorlatilag semmi más, mint annak a bizonyítéka, hogy egy rendőr miniszter hogy tud parancsokat végrehajtani és parancsokat végrehajtatni. Lehet, hogy ebben nagyszerű, csak az eredmények azt igazolják, hogy nem hatékony, hogy ennek az a vége, hogy mindenki elmenekül, aki egy picit is demokratikusan gondolkodik, aki nem rendőrként gondolkodik ebben a sztoriban. Nyilván én mondhatnám azt is, vagy kérhetném öntől azt is, hogy ne rendőrként gondolkozzon ebben az ügyben, hanem próbáljon egy kicsit

az orvosok fejével gondolkozni, az ápolók fejével gondolkozni, nyilván a tanárok fejével gondolkozni, de ez szemmel láthatóan nem megy; nem is mehet, hiszen ön ebben szocializálódott.

Azt kell hogy mondjam, sajnós ott tartunk, hogy egy ország megy most tönkre, nyilván azért, mert ön jól végzi az önre bízott feladatot. De ez, attól tartok, katasztrófához fog vezetni.

Remélem, hogy nem léptem túl az időmet, nem léptem túl különben, két perc 45-50 másodperc, jelzem Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak; remélem, elégedett volt a hozzászólásom hosszával. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, és visszaadom az elnöklést az elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most mondhatnám persze azt is a forgatókönyv szerint, hogy amennyiben nincs több kérdés és hozzászólás, de hát ezt felesleges mondani, mert nem lehet több kérdés és hozzászólás. *(Az elnök dr. Buksza Zsolttal egyeztet.)* Igen, most mondja a kollégám, hogy akinek maradt időkerete, és van, van olyan itt bent, van olyan, ahol 10 másodperc is, sőt 20 másodperc is maradt. Tehát kérdezem, hogy ki az, aki... *(Jelzésre:)* Komáromi Zoltán ügyrendi kérdésben szeretne hozzászólni. Alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Én azt szeretném megkérdezni, hogy van-e jogi lehetőség arra, hogy ha például a miniszter úr kíváncsi lenne a többi kérdésre, amit nem tudott az ember szakszerűen föltenni a szakmáról, akkor ez valami módon megoldható-e; ha nem, akkor pedig a feltett kérdések csatolhatók-e az ülés jegyzőkönyvéhez?

ELNÖK: Alelnök úr, engedje meg, hogy erre válaszoljak! A házszabályi rendelkezések szerint a bizottság kormánypárti többsége bekorlátozta a bizottság képviselőinek demokratikus jogát abban, hogy érdemi vitát folytassanak a mai nap folyamán. Ebben az ügyben a miniszter úr is legfeljebb csak kárvallottja lehet ennek a helyzetnek, nyilván nem dönthet benne abban az esetben sem, hogyha a döntés mégiscsak az lenne, vagy a kérésünk számára, hogy folytassuk tovább a vitát.

A jegyzőkönyvhöz csatolás lehetőségét én nyilván megadom mindenkinek, aki írásban szeretne kérdéseket csatolni a jegyzőkönyvhöz, és egyben tájékoztatom a bizottságot, hogy szándékaim szerint elnökként és a bizottság elnökeként is lehetőséget fogok biztosítani a magam jogán arra, hogy ezt a vitát tovább folytassuk, hogy kinyissuk azokat a kérdéseket, amelyekre nem kaphattunk választ a kormánypárti képviselők hozzáállása miatt - de erről majd a későbbiekben tájékoztatom a tisztelt bizottságot.

Miniszter úr, öné a szó.

Dr. Pintér Sándor válaszai, reflexiói

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen. Úgy érzem, hogy a kérdések jelentős részben pozitívak voltak mind a két oldalról, hisz az egészségügy fejlesztése érdekében, reményeim szerint az egészségügy fejlesztése érdekében tették fel ezeket a kérdéseket, én meg bízom benne, hogy a kollégáim segítségével valamennyire választ tudok adni. A kérdések feltevésénél azonban, úgy láttam, sokszor nem aktuális adatokat használnak a képviselők, és szeretném azokat az adatokat ismertetni, és azokat a helyeket is, ahol ezek az adatok megjelennek, hogy mindenki ugyanabból az adathalmazból dolgozzon, és így az adathalmazok reményeim szerint

azokat a döntéseket támasztják alá, amelyeket a Belügyminisztérium egy-egy témában tett.

Itt mindjárt az első kérdés a kórházi fertőzések száma. A kórházi fertőzések számát nem akarom teljes egészében ismertetni, de Magyarország ezen a területen, az európai területen - nem Uniót mondom, mert az Egyesült Királyság is szerepel benne - a hetedik legjobb helyen áll. *(Dr. Komáromi Zoltán: Mert nem jelentik be!)* Én tehát azt kérem, hogy a kollégáim küldjék meg önöknek ezt a statisztikai nyilvántartást. Na most, hogy én nem vagyok elégedett a hetedik hellyel, az meg közismert. Maximalista vagyok, én az első hellyel vagyok elégedett. Akkor leszek tehát elégedett, hogyha mi a fertőző betegségek előfordulása szintjén a legalacsonyabbak leszünk Európában. Lehet tehát idézni itt különféle papírokat, amelyek okkal vagy ok nélkül kerültek ki, én ezeket nem szégyellem, ennek megfelelően a teljes lista, amely szerint amíg Magyarországon a kórházi fertőzések előfordulásának száma 4-6 száz fekvőbeteg közül, addig Görögországban tíz, kilenc Portugáliában - nem akarom felsorolni, meg fogom küldeni elnök úrnak, és megjelöljük azt is, hogy hol jelent meg ez a statisztika; nem Magyarország készítette ezt a statisztikát.

A második ilyen kérdés - itt javaslatot is kaptunk -, hogy a kórházi fertőzéseket több laborvizsgálattal meg lehet előzni. Én azt gondolom, hogy jobb odafigyeléssel lehet megelőzni, több olyan feladat végrehajtásával, amely sajnálatos módon kikopott egy bizonyos mértékig az orvosi napi gyakorlatból; ezeket az orvosi napi gyakorlatba vissza fogjuk hozni, és bízom benne, hogy az első helyen leszünk hamarosan. *(Dr. Komáromi Zoltán: Takarítani kellene!)*

A következő ilyen kérdés a lélegeztetőgépeknek a kérdése. Ez többször felmerült, és többször választ adtam, szeretném megismételni. A pandémia kezdeti időszakában Európában Olaszországot érte el először a pandémia, és az olasz ellátottsági szint nem tette lehetővé, hogy minden pandémiában szenvedő, minden fertőzésben, Covid-fertőzésben szenvedő beteget lélegeztetőgépre helyezték; ott egyes esetekben az orvosoknak kellett dönteni, hogy a nagyobb életkilátással rendelkező betegnek adják át a készüléket, és a kisebb életkilátással rendelkezőket lekapcsolják a gépről. A kormány hozott egy olyan döntést, hogy ez Magyarországon nem fordulhat elő. Nem ismertük még akkor, hogy mekkora lesz a pandémia hatása Magyarországon, de olyan döntést hoztunk, hogy az orvosnak ne kelljen élet-halál közt döntenie azért, mert nincs egy eszköze; legyen annyi eszközünk, amennyi a betegek ellátásához szükséges. Szerencsére volt annyi eszközünk, pechünkre több van, mint amennyi szükséges volt. *(Dr. Komáromi Zoltán: Nyolcszor annyi! Nyolcszor annyi van!)* Én nem vagyok jó, nem tudtam megmondani... *(Dr. Komáromi Zoltán: Ennyi szakemberünk van!)* Nem vagyok jó, én nem tudtam megmondani, hogy mennyi beteg lesz Magyarországon *(Dr. Komáromi Zoltán: Meg kellett volna kérdezni!)*, de arra felkészültünk, hogy valamennyit ellássuk. Nem tudom, emlékszik-e, alelnök úr, de a Hungexpo területén lefoglaltunk területeket *(Dr. Komáromi Zoltán: Igen.)*, ágyakat helyeztünk el, minden ágy mellé lélegeztetőgépet tettünk... *(Dr. Komáromi Zoltán: Szakember nem volt! - Horváth László: Elnök úr!)*

A szakemberekről is gondoskodtunk. A szakemberekről való gondoskodást úgy oldottuk meg, hogy a rezidenseknek azonnali képzést adtunk, mintegy háromhónapos képzést, hogy a rezidensek el tudják látni a lélegeztetőgépek működtetéséhez szükséges feladatot. És öt rezidenszt rendeltünk egy altató orvos alá, aki felügyelte ezeket a gépeket és ezeket az embereket. Ilyen jellegű szervezettséget egy más ország sem tudott nyújtani. Hogy több vagy kevesebb, ezen sokat lehet vitatkozni. Amikor minden betegről kellett gondoskodni, mi ezt a feladatot hajtottuk végre, és ez a feladat el lett végezve.

Az, hogy a raktár hol van; ahol hely volt, oda tudtuk elrakni, de miután felismertük azt, hogy az egészségügyben sajnálatos módon az 1950-es években kialakult raktárhelyzet van, tehát egy-egy területen 26-28 raktár van - háborús helyzetre készültek az 50-es években -, ezt megszüntetve Pátyon egy új raktárbázist építettünk. Ennek a raktárbázisnak a befejezése megtörtént, jelen pillanatban a berendezése van, és egy olyan informatikai rendszer működteti majd ezt a raktárt, amely pontosan fogja látni, hogy melyik kórházban milyen eszközt vettek ki a tartalékból, és gondoskodik a tartalék kihelyezéséről, gondoskodik az új eszköz beszerzéséről. Ebben a raktárban lesz elhelyezve az a lélegeztetőgép-mennyiség, amelyre jelen pillanatban nincs szükség. De még meg kell tennünk azt, hogy azokban a kórházakban, ahol régebbi, rossz minőségű gépek vannak, ott azokat le fogjuk cserélni azokra a gépekre, amelyek a megfelelő színvonalnak eleget tesznek.

A következő ilyen kérdés. ...Ja, és ez azt jelenti, hogy a bérletét felmondjuk annak a raktárnak, és az állami raktárba kerül be az összes gép. Az Alföldön nem marad raktár nagy valószínűséggel, a Dunántúlon marad majd kettő vagy három, azoknak a továbbfejlesztését akkor tudjuk megejteni, ha látjuk a gyakorlati tapasztalat alapján - amire az alelnök úr is célzott -, hogy mennyi eszköz fér be ebbe a raktárba. Ez Európa egyik legmodernebb raktára, egészségügyi raktára lesz.

A bérekről. A bérekről szeretném elmondani, hogy jelentős béremelések történtek, és van egy átlagbérünk, az átlagbér emelésénél azt tudom mondani, hogy az egészségi szakdolgozók '23. júliusi hónapos átlagbére, magában a hónapban 661 ezer forint volt. Bizonyára vannak olyan kiugró esetek, amelyek itt elhangzottak, hogy csekély ilyen bér volt, de az átlagbér teljes egészében 661 ezer forint volt, 2010-hez képest ez 288 százalékos fejlődés. Én tehát azt látom, hogy valamit már tettünk, és azt látom, hogy jövő év március 1-jével ez az egészségügyi szakdolgozói bér be fog férni az európai uniós keretek közé. Úgyhogy jogos a kérdés, de ezt a 252 ezer forintos bért nem tudom elfogadni. Erre a kincstártól, illetve a Pénzügyminisztériumtól pontos adatokat lehet kapni, nyilvánvalóan nem személyi háttérrel rendelkező adatokat, de kérem, hogy ezt kérjék ki, ki lehet kérni. És akkor még nem beszéltem arról, hogy mint említettem, az orvosok bérének a 37 százalékat fogja elérni a szakdolgozók bére, és az elején elmondtam, hogy az orvosok 2 millió forint feletti átlagbérrel rendelkeznek. Azért sok terület, sok diplomás terület is örülne átlagosan ilyen bérnek. *(Dr. Komáromi Zoltán: Csak mennyien?! A fiatalok 500 ezret kapnak!)* Sajnálatos módon nem hallottam, de kész vagyok róla vitatkozni.

Az új ügyeleti rendszernek a tapasztalatai. Egyértelműen jó tapasztalatai vannak az új ügyeleti rendszernek. Jó irányba haladunk. Jobb lett az ellátás, biztosabb lett az ellátás, hisz a mentők rögtön felismerik, amikor ott vannak, hogy egy olyan súlyos esetről van szó, amely kórházi ellátást igényel, és azonnal megkezdik a szállítását. Tehát pontosabb lett, gyorsabb lett, nincs várakozási idő, és ennek megfelelően a megfelelő helyszínre szállítják a betegeket. Ennek a tapasztalatait is felhasználjuk, mint említettem, 14 vármegyében ez már bekövetkezett, a hátralévő öt vármegyében február végéig megtörténik, akkor egy értékelő-elemző rész következik, hogy van-e rajta javítanivaló, kell-e finomhangolni, és ha ez a finomhangolás megtörtént, merem állítani, hogy Európa egyik legjobb ügyeleti rendszerét állítottuk fel.

Sebők Éva úrhölgynek a kérdései. Állampárti kinevezések. Kérem szépen, elnézést kérek, de most ismertettem, az elején, hogy milyen elvek alapján történik a kinevezés. A másik dolog, hogy fel tudná sorolni, hogy hány kinevezés történt az elmúlt évben? Az elején még volt, aztán semmilyen új kinevezés nem volt. Majd lesz. És azért lesz, mert ha valaki nem felel meg azoknak a minősítési rendszereknek, amelyeket összeállítottunk, annak sajnós fel kell állni a helyéről. Hiába növekedett az átlaghoz képest a teljesítménye, hogyha nem érte el a teljesítményével azt a szintet, és itt nincs

szó arról, hogy ki nevezte ki. Arról van szó, hogy hogyan látta el a betegeket, a betegek milyen ellátást kaptak, és teljes egészében megfelelő módon történt-e az orvosi etikai szabályoknak az ellátása. Akik ezt nem tudják biztosítani, föl fognak állni. Tehát szeretném, ha a későbbiekben ezt figyelemmel tudná kísélni.

Az inkompetencia kérdését nem egészen értem. Az az igazság, hogy növeltük az orvosoknak a kötelezettségeit. 64 orvosi kollégium határozza meg az ellátási protokollokat, ennek a 64 orvosi kollégiumnak a mindegyikétől megkértük a véleményét, hogy milyen lehetőségeket lát, és bizonyos területeken részkompetenciával is rendelkeznek majd a rezidensek (*Dr. Komáromi Zoltán: Majd!*), tehát nem kell mondjuk egy fejsebészetnek minden egyes területhez értenie, hanem ha az orvosi kollégium például a fülészetre külön kompetenciarendeletet ír elő, akkor ott azokat a feladatokat részvizsgálással el lehet végezni. Hat esetben ezt már alkalmaztuk, az államtitkár úr pontosan tudja, melyik ez a hat eset, kérem, hogy segítsél, és most mondd el, ha megengedi elnök úr.

ELNÖK: Az a helyzet, hogy nem szokás.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Nem szokás. Akkor...

ELNÖK: De természetesen...

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Én azt mondom, hogy írásban megküldöm.

ELNÖK: Örömmel kivételt teszek, hiszen ez azt mutatja, hogy ön is próbál túlterjeszkedni a kormánypárti képviselők bátor kiállása miatt bekorlátozott lehetőségeinken. Miniszter úr, szíve joga.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Én a házsabályhoz és az ön elnöki tevékenységéhez alkalmazkodom...

ELNÖK: Én természetesen lehetőséget adok erre. Meg kell kérdezni a kormánypárti képviselőket, hogy ők kívánnak-e erről szavazni. (*Dr. Selmeczi Gabriella közbeszól. - Dr. Takács Péter: Írásban.*)

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Írásban megküldjük. (*Dr. Takács Péter: Írásban.*) Írásban. Nem akarom fölborítani a rendet - én rendpárti vagyok, ezt jól ismert (*Derültség.*) -, tehát semmi szín alatt...

ELNÖK: Már amennyiben rendnek tekinthető az, amit itt a kormánypárti képviselők kitaláltak többszöri módosítással, de legyen így akkor! Köszönöm.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Írásban meg fogom küldeni.

A bürokrácia növekedését említette. Épp most megyünk a bürokrácia csökkentése irányába. Informatikai rendszerre próbáljuk meg terelni valamennyi orvosi tevékenységet, és ennek az egyik fő része az ágy melletti tevékenység informatikai rendszerben történő megjelenése. Ma már valamennyi kórházban egy osztályon kísérleti jelleggel működik az a rendszer, hogy a nővérnek nem kell semmilyen papírt kitöltenie, egy számítógépes rendszernek az eszköze van a kezében, ezen kapja meg az utasítást, ezzel oldja meg a betegellátást, ezzel osztja ki a gyógyszereket, semmilyen írásos tevékenysége nincs. És amennyiben ez befejeződik, és

sikeres lesz, akkor a jövő esztendőben valamennyi kórház valamennyi osztályán ez a rendszer fog működni. És miért szükséges ez? Azért szükséges, mert sok esetben este 10 óra után töltötték ki a nővérek ezeket az anyagokat, ami megerőltető volt a számukra, sok esetben tévedtek, és az ágy melletti tévedések aránya nemzetközileg - nem Magyarországot mondom, nemzetközileg - 42 százalékos. Ez a rendszer elviekben nulla felé csökkenti az ágy melletti tévedések számát. Tehát örömmel jelenthetem képviselő asszonynak, hogy a bürokrácia ellen vagyunk, és ez az egyik lépés ennek az érdekében.

A szakmai továbbképzések rendszere áttekintés alatt van. Az orvosi egyetemekkel közösen dolgozunk ezen, és szeretném ebbe a tevékenységbe az új Orvosi Kamarát is bevonni, hogy megfelelő szintű legyen ez a továbbképzés.

Kilépő munkatársak. Azt kell mondanom, hogy a legtöbb távozó a szakápolók köréből volt, és a legtöbb távozó a pandémia miatt elszenvedett pszichés sérülések, vagy nem is sérülések, terhek miatt hagyta el a pályát, ezt hozzá kell tennem; és remélem, hogy ha kiheverik ezt a terhelést, akkor a későbbiekben visszatérnek az egészségügy területére.

Azt, hogy hogyan alakult, és hányan mennyi a dolgozók száma, a nővérek száma jelen pillanatban..., illetve a nővérek és az orvosok száma plusz 8 ezerrel növekedett 2010-hez képest - nem csökkent a számuk, növekedett. És ennek megfelelően szeretném, hogyha ez lenne... Bocsánat, pontosítok: a nővérek száma plusz 8 ezerrel növekedett, az orvosok és a fogorvosok száma 6700-zal növekedett 2010-hez képest. Ez nem csekély növekedés. Tehát arról, hogy itt elfogytak volna az orvosok, vagy elfogytak volna a nővérek, pillanatnyilag nem beszélhetünk, szerencsére nem beszélhetünk.

Hálapénz kivezetése, Mészáros Lajos úr kérdése. Ez egy nagyon nehéz kérdés, hisz hosszú éveken keresztül beidegződött a társadalmunkba. Ezen a hosszú éveken keresztüli beidegződésen nagyon kemény munkával vagyunk túl, és azt hiszem, hogy most már olyan 90 százalékos eredményt érünk el. Még nem minden orvos és nem minden nővér fogadta ezt el, többeknek az álláspontja az, hogy ha meghagytuk volna a paraszolencia-rendszert, akkor még eredményesebb lenne az egészségügyi ellátás - de erkölcstelen alapon nem lehet semmit építeni, mert az összeomlik, és meggyőződésem, hogy a paraszolencia egy erkölcstelen alap. *(Sebők Éva: Sok minden más is az!)* Ez értékítélet kérdése.

Varga Ferenc úr, alacsonyak a bérek, béremelések kellenek. Azt gondolom, hogy ezt egyszer már érintettem. *(Dr. Komáromi Zoltán: Szociális szféra! Ő a szociális szféráról beszélt!)* A szociális bérekről, szociális bér. A szociális bérnél a következőt kell hogy mondjam: valóban alacsonyabbak a bérek a szociális területen, a szociális ellátásban dolgozóké ugyanazon munkáért, amit elvégeznek, mint az egészségügyi területen ugyanazon feladatot ellátóké. Ezt természetesen felismertük, és ennek megfelelően jelen pillanatban van a kormány előtt egy olyan döntés, hogy akik a szociális ellátás területén olyan feladatot látnak el, mint az egészségügyi területen, azoknak a bérét az egészségügyi szakdolgozókéhoz a szintjére kívánjuk emelni *(Dr. Komáromi Zoltán: Mikor?!)*, ez reményeim szerint a '24-es esztendőben bekövetkezik. Úgyhogy köszönöm a kérdést, ez megtámogatott bennünket abban, hogy ez egy jó irány.

A roma önkormányzat. Már elhangzott az országgyűlési bizottságok előtt, hogy visszafizetési kötelezettségük van. Szeretném elmondani, hogy a törvényeket mindenkinek be kell tartania. Jelen pillanatban ez a téma bíróság előtt van, és a bíróság bölcs döntésére várunk. De ennek ellenére, hogy a bíróság döntését meg tudjuk alapozni, felkértem a roma önkormányzat ideiglenes vezetőjét, és úgy tudom, hogy már egy időpontja is van, hogy látogasson el a Belügyminisztériumba, és nézzük meg. Ha

törvénysértésről van szó, abban nem tudok engedni. Amennyiben nem törvénysértésről van szó, hanem egyéb dologról, meg fogjuk beszélni, hogy ezt milyen módon kell kompenzálni. Tehát semmi szín alatt nem szeretném azt, hogy bármilyen hátrány érje a roma önkormányzatot. A nemzetiségi önkormányzatok bizottsági meghallgatásán ez szóba került, és átnézzük.

Droghelyzet. 2000-ben, amikor először foglalkoztam ezzel mint miniszter, azt mondtam, hogy addig nincs probléma Magyarországon a droghelyzettel, amíg a fizetőképes kereslet nem növekszik meg. Sajnálatos módon itt kétféle irány is megvalósult. Az egyik, hogy a fizetési helyzet a felső rétegeknél fizetőképes keresletet hozott elő a drága drogoknál. A másik, hogy a drog előállítóinál egy olyan technikai fejlődés ment végbe, hogy nagyon olcsón tudják előállítani ezeket a dizájnerdrogokat, amelyek a problémát okozzák. Versenyt futunk mind a két területen, amennyiben a tiltólistákat villámgyorsan próbáljuk meg aktualizálni, mielőtt elfogunk egy-egy ilyen vegyületet, és kémiai laboratóriumunk ellenőrzi, ennek az ellenőrzésnek megfelelően módosítjuk ezeket az adatokat. A rendőrséget ebbe az irányba mozdítottuk, és miután az oktatás is a Belügyminisztériumhoz került, az oktatás területén is kiemelt tevékenységet szeretnénk végezni.

Oktatási terület volt a környezetvédelem, oktatási terület volt az állatvédelem, az emberek egészségügyi helyzetének az oktatása nagyon szűk területet kapott mind az általános iskola felső tagozatában, mind a középiskolában. Azt kértem Maruzsa államtitkár úrtól, hogy illesszék be a tanmenetbe azokat az egészségüghöz tartozó oktatandó kérdéseket, amelyek rávilágítanak arra, hogy milyen gondokat, problémákat okoznak a kábítószeres, és milyen más egészségügyi dolgot kell megtanulniuk a gyermekeknek. Ezt a '24. szeptemberi tanévtől kezdődően az oktatás részévé kell tenni, és ez meg is fog történni. Abban bízom, hogy ez segít majd a területeken.

De ne felejtjük el, hogy ez nem csak belügyminisztériumi, rendőri vagy oktatási terület! Ez társadalmi probléma. A társadalmi problémánál a roma önkormányzatra is számítok ezeken a területeken, számítok az egyházakra ezeken a területeken, hisz az egyházak és a társadalmi szervezetek nélkül - és minden társadalmi szervezetre számítok - nem fogunk tudni eredményt elérni. Egy versenyfutás lesz a drogyártók, a drogterjesztők és az állam között. Ezt a versenyfutást csak akkor tudjuk megnyerni... *(Varga Ferenc: Törvénymódosítással!)* A javaslatát szívesen fogadjuk írásban. Köszönöm szépen.

Bartos Mónika úrhölgy, a tél és a hajléktalanellátás. A télen a hajléktalanellátásban országosan 280 szervezet végzi a hajléktalanellátást, és minden év októberében - ez most már hosszú évek óta így van - a Belügyminisztérium összehívja ezeknek a képviselőit, az önkormányzatok képviselőit, és beszámoltatja őket, hogy felkészültek-e a téli elhelyezésre. A téli elhelyezésre Fülöp államtitkár úr - aki levezette ezt az összehívást, és mindenkit meghallgatott, az érintettek közül - a jelentése alapján azt mondja, hogy elegendő férőhely van, senkinek nem kell az utcán töltenie télen az éjszakát, és 14 milliárd forintot biztosítottunk az önkormányzatoknak és a társadalmi szervezeteknek arra, hogy ezt a feladatot végre tudják hajtani. Ezen kívül a Belügyminisztérium irányítása alá tartozó szervezeteknek, így a rendőrségnek, a mentőknek külön feladatot határoztunk meg arra, hogy az éjszakában fellelt, vagy ital miatt az utcán maradtakat, vagy kábítószer hatása alatt állókat hogyan és milyen módon lássák el, és hova szállítsák őket. Tehát mind a felkutatásra, mind az ellátásra, az éjszakai hajlékra és a rendkívüli esetekre is fel vagyunk készülve

Kanász-Nagy Máté úr, üzemorvosi vizsgálat. Az üzemorvosi vizsgálatot és az orvosi vizsgálatot nem töröltük el, tehát az, hogy meghatározott szakmáknál ugyanúgy kötelező az orvosi vizsgálat, mint eddig, az természetesen megmaradt. Az maradt meg, hogy a kis- és középvállalkozóknál vagy esetleg a nagyvállalatoknál, aki nem akar

önálló üzemorvost üzemeltetni, ott a házi orvosnak, vagy a szakorvos bevonásával, vagy az NNGYK bevonásával kell az engedélyeket kiadni. A kórházi dolgozóknak, a konyhán dolgozóknak továbbra is ugyanúgy meghatározott időn belül el kell végezni azokat a vizsgálatokat, amelyek lehetővé teszik, hogy ebben a beosztásban dolgozzon egy szakács, egy szakácsnő vagy egy konyhai segítő. Tehát itt nem arról van szó, hanem hogy a kötelezettségek egy részét az állam átvállalja a magánterülettől, és ennek megfelelően azt gondolom, hogy ez a vizsgálat megmarad, és a feladat elvégezhetővé válik.

Az ápolási díj és a minimálbér kapcsolata. Úgy gondolom, hogy erről van nekünk egy kimutatásunk: az ápolási díj a költségvetésben 2010-ben 15 milliárd forint volt, a 2024-es elfogadott, parlament által elfogadott költségvetésben 101 milliárd forint - én azt gondolom, hogy ez egy jelentős összeg. Hogy a minimálbérrel azonos legyen, arra többféle javaslatot kaptunk. Erről még gondolkodunk, de a jelenlegi, '24-es költségvetésben ez már biztos nem fog szerepelni. Ennek megfelelően kérem, hogy ezt vegyük figyelembe.

A béremelés a szociális dolgozóknál, ezt említettem, elmondtam.

És van az okosóra projekt, bocsanat, a Gondosóra projekt. A Gondosóra projekt az nem a Belügyminisztérium hatáskörében van, de mi megadjuk erre a támogatást, sőt mi több, ott, ahol szükséges, az ügyeletben dolgozóknak a kiképzésében is részt veszünk.

Sztojka úr, életmód és a szegénység elleni küzdelem. Ez célkitűzése a kormánynak, hisz korábbi beosztásában ön is szerepelt azon a 300 településen, ahol ezt az életmódot minden egyes területen a Máltai Szeretetszolgálattal, az egyházakkal közösen próbáljuk meg kialakítani. 198 önkormányzatnál, területen sikerült itt megfelelő kapcsolati rendszert kiépíteni. Itt mind a sportban, mind a kultúrában olyan eredményeket értünk el, amelyek az életmódváltozáshoz is hozzácsatlakoznak, és mind hozzásegítenek az egészséges élet leéléséhez, ennek a hosszához hozzásegítenek.

Komáromi úr az egyeztetésekről. Hosszú ideig zavartalanul folytak ezek az egyeztetések. A mi értékítéletünk szerint amikor politikai hangulata lett az egyeztetéseknek, ebben nem vettünk részt, viszont továbbra is nyitottak vagyunk az orvosszakmai egyeztetésekre.

Javasoltak olyat, amit nem fogadtunk el. Ezek a javaslatok elsősorban a mérőszámok alapján nem voltak követhetőek.

Az egészségügynek a karbantartása. Az egészségügyi karbantartást fokozatosan végezzük. Jelen pillanatban van egy olyan döntés, hogy az összes CT és MR készülék megfelelő mennyiségben álljon a kórházi ellátások és a járóbeteg-ellátások rendelkezésére, és nemcsak mennyiségileg, hanem minőségileg is, hisz a 12 évnél idősebb gépeket le fogjuk cserélni. A közbeszerzés megindult, még ebben az évben történik egy jelentős gépcsere, és bízom abban, hogy a későbbiekben, a következő év első félévében a maradékot is le fogjuk tudni cserélni.

Azzal a kérdéssel, hogy egy orvos öt helyen rendel, hát, sajnálatos módon rossz tapasztalataink vannak. A rossz tapasztalatról annyit, hogy néztem, hogy melyik orvos, házi orvos hány helyen rendel, és találtam olyanokat, akik nyolc-kilenc helyen rendeltek, és arra készültem, hogy október 23-án kitüntetésben részesítem ezeket az orvosokat, akik ilyen áldozatos munkát végeznek. *(Dr. Komáromi Zoltán: Hány ilyen van?!)* És - itt van megint a rendőri múlt, ez már felemlítésre került - mondtam, hogy ellenőrizték le ezt a kilenc helyet, hogy az ellátott betegek elégedettek-e. Na, most olyan épületeket találtunk, amelyeknek se ajtaja, se ablaka, se teteje, és azokban évtizedek óta nem járt orvos, és így sajnálatos módon az az elhatározás, hogy ezeket az orvosokat kitüntessük, elmaradt, viszont néhányat büntetőeljárás hatálya alá kellett vonni, hisz minden egyes ilyen épületért havonta több mint 200 ezer forintot vett fel a

működtetésért. Tehát ebben a későbbiekben nem... Az, hogy öt helyen rendeljen: én azt szeretném, ha egy orvos lehetőleg egy helyen rendelne, ott a munkaidejének a nyolc óráját kidolgozná, természetesen az ügyelethez kötődő terhelést figyelembe véve, illetve hogyha ki kell menni a beteghez, azt is figyelembe véve, és itt legyen meg az az ismeretanyaga, amely egy-egy beteghez köti, és így jobban el tudja látni ezt a beteget.

Az EESZT szakmai rendszerét, ugye, '19. november 1-jével az akkor még nem a Belügyminisztériumhoz tartozó egészségügybe vezette be, de a Belügyminisztérium, mert az informatikai fejlesztés a Belügyminisztériumhoz tartozott. '19-től kezdődően valamennyi orvosi ellátás fölkerült a rendszerbe, ez segíti az orvosoknak a munkáját. Azt is látjuk, hogy nehezen dolgozzák fel a kollégák azt az adathalmazt, amely benne van, ezért elrendeltük, hogy strukturált adathalmazokat hozzunk létre, és ezeket a strukturált adathalmazokat a laborvizsgálatok megrendelésével és a laboreredmények kiadásával kezdjük. Ez a legtöbb, ami egy egységet kell hogy képezzen a későbbiekben. Ennek megfelelően dolgozunk azon, hogy a jelenlegi adathalmazt hogy tudjuk strukturálttá tenni, hogy az orvos, egy-egy szakorvos csak az őt érdeklő kérdéseket tudja feltenni, és arra az adekvát választ megkapni. Na most, a '19 előtti dolgokat nem kívánjuk fölvenni, mert óriási munka lenne, és amíg nincs strukturált adathalmazunk, addig ez csak bonyolítaná a helyzetünket. Ha ez megtörténik az EESZT rendszerben, akkor kell elgondolkoznunk arról, hogy a '19 előtti adatokat is fel kell-e vinni. Én azt kérem, hogy itt legyünk türelemmel, és azért szeretném azt mondani, hogy ezzel a rendszerrel teljes Európát megelőztük, ilyen strukturált adathalmaz, ilyen számítógépes adathalmaz egyetlenegy más országnak sincs Európában. Én tehát én azt kérem, hogy azért ezt is ismerjük el.

Covid-vakcina. A Covid-vakcinákból kiválasztottuk a Moderna vakcináját, ez volt az, amelyik a korábbi hatásvizsgálatoknak az egyik legjobb eredményét adta, és ár-érték arányban szintén megvan. A jelenlegi Covid-betegségeknek a súlyát vesszük figyelembe, és ennek megfelelően történik az oltások meghatározása. A szervátültetetteknek, az elesett betegeknek, az idős betegeknek mindenféleképpen biztosítjuk ezt, és ezen túl orvosi javallatra kapják ezt meg az erre igényt tartó betegek. *(Dr. Komáromi Zoltán: Hol?! Ki?!)*

Az ellátás minőségét javította-e vagy javítja-e, ha hat óra helyett a járóbeteg-szolgálatban is nyolc óra lesz az elvégzett munkaidő? Kérem szépen, Magyarországon 40 órás a heti munkaidő. Miért van az, hogy vannak azok, akik nem meghatározott módon, tehát nem jobban elkülönülve más orvosi területtől, csak hat órát dolgoznak? Orvosok is kérték ezt. Én észre sem vettem, hogy van egy ilyen rendelet, orvosok kérték, hogy nem kell ilyen privilegizált helyet biztosítani erre a területre. És én ezzel egyet is értek.

A következő kérdés az önkormányzati kérdés volt, az ellátás minősége, önkormányzat...

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Hogy önkormányzati intézménnyé kell alakulniuk.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Önkormányzatnak...?

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Önkormányzati intézménnyé kell alakulniuk a járóbeteg-ellátóknak.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Költségvetési szervvé.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Költségvetési szervvé, igen.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Bocsánat, bocsánat, így már értem. Hát ez még nincs eldöntve.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Január 1-jével kötelező.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Melyik része ez? Bocsánat, akkor nem tudom, mi volt a kérdés... *(Dr. Takács Péter: Jelenleg a szakrendelőket nem gazdasági társaság, hanem költségvetési szerv formában...)* Igen, igen, igen, most már értem, bocsánat! Szeretnénk egyértelműsíteni azt, hogy szétválasztjuk - ahogy az eredeti célkitűzésben is volt - az állami ellátást és a magánellátást, és ezt szeretnénk megvalósítani. Ennek megfelelően költségvetési szervként, intézményként kell majd dolgoznia.

Azt mondja, a következő, hogy a fogyatékosügyi érdekvédelmi szervezetek idén plusz 10 százalékos támogatást kaptak, gondosóra-ellátásban részt vettek, november 15-éig, ha jól emlékszem, 30 ezer óra került kiosztásra..., 300 ezer, bocsánat, 300 ezer óra került kiosztásra. És a kommunikációnak a kérdését le fogom ellenőrizni. Reményeim szerint ez benne van, de most nem merek rá határozott választ adni. Ismereteim szerint a tervekben benne volt, hogy ezt meg kell oldani. Ehhez nyilván hozzátartozik az a regisztráció, ami a sérült személyeknek az egyéni igényéhez kötődik.

Horváth László, droghelyzet. Továbbra is azt tudom mondani, amit már egyszer elmondtam, a társadalmi szervezetek segítségével, az egyházak segítségével, az állampolgárok segítségével, és nyilvánvaló, hogy megfelelő orvosi, oktatási tevékenység és rendőri tevékenység nélkül nem fog sikerülni, teljes összefogás szükséges ennek a megelőzésére.

A szociális dolgozók bérére válaszoltam, és az orvosi szakellátásra a 37 százalék meglesz idén március 1-jei hatállyal.

A védőnői szolgálat alakulásának a minősége. Várjuk meg a teljes évet, a teljes év eredményességét tudjuk felmérni. Azt gondolom, hogy összehangoltabbá, egyszerűbbé vált és ellenőrizhetőbbé vált mindenkinek a tevékenysége.

A családbarát szülések. A támogatást továbbra is élvezni ez a szülési forma, és a gyermekvédelmi jelzőrendszernek a kialakítását és fenntartását anonim módon szeretnénk továbbfejleszteni. Itt főleg az újonnan megjelent számítógépes vegzálást szeretnénk visszaszorítani. Ennek sok esetben súlyos következményei vannak, akár életellenes cselekményben fejeződik be, akár pedig az életellenes cselekményeken kívül súlyos pszichés zavarokat is okoz. Célkitűzésünk: itt a tanárok külön figyelmeztetést kaptak és kapnak még a Pedagógus Kartól is és a Klebelsberg Kunó intézettől is ennek a nyomon követésére.

Varga Zoltán elnök úrnak: az Eurostatnak az adatai szerint a költségvetés 2010-ben 1198 milliárd forint volt, a 2024-es költségvetésben az egészségügyre 3225 milliárd forintot tettünk. Kérem, még azt is vegyék figyelembe, hogy közben volt egy energiaválság, az energiaválságnál a kórházak energiaigényét a kórházaktól és az egészségügytől teljes egészében a Pénzügyminisztérium átvállalta, ez is súlyos milliárdokat jelentett. Tehát nem terheltük a kórházakat azzal az energiaár-emelkedéssel, ami bekövetkezett.

Rendőr vagyok-e, és parancsot teljesítek és parancsot hajtatok végre. Itt szeretnék egy téveszmét elutasítani, ez pedig az, hogy a rendőr, amikor a karhatalmi tevékenységet végzi, igen, akkor parancsot kap és parancsot hajt végre, de egyébként, amikor az utcán teljesít szolgálatot, akkor a rendőr nem parancsot hajt végre. A rendőr

a törvényeknek megfelelően önmaga határozza meg a feladatát, önmaga határozza meg, hogy milyen döntést hoz; meghallgatja az állampolgárt, eligazítja, és ha szükséges, őrizetbe veszi - önmaga dönt, nem kell másnak a kérését végrehajtania, sőt, hogyha olyan szituáció van, fegyvert használ, az is a saját döntése. Az egyetlen egy ember, aki fel van hatalmazva Magyarországon arra, hogy parancs nélkül fegyvert használjon mással szemben, az az önálló rendőrjárőr. És az lehet, hogy rendőr vagyok, de én a törvényeknek és a hárszabálynak megfelelően végzem a munkámat, és ennek megfelelően teljesítem a saját lelkiismeretemnek és tudásomnak megfelelően a feladatomat.

Parancsot adok. Nem. Vezetek. És azt gondolom, hogy nemcsak rendőrként, hanem más területen is sok vezetői beosztásban voltam, és büszkén mondhatom, hogy szégyent még sehol sem vallottam. Én azt kérem önöktől, az elnök úrtól és a bizottságtól, hogy ne szakítsuk meg ezt a sikersorozatot. *(Derültség.)* Kérem, hogy segítsék ezt a tevékenységet, és azt gondolom, hogy ha összefogunk, és nemcsak a hibát keressük a másokban, hanem az eredményeket elismerjük, és támogatólag lépünk fel - ez minden magyar állampolgárnak az érdeke, hogy mi így tegyünk, és nemcsak az én esküm, az önök esküje is erre kötelez bennünket -, akkor sikeresek leszünk. Európa legjobb egészségügyi rendszerét fogjuk létrehozni, és azt kérem, hogy ezt tegyék meg.

Azt mondja, hogy az ország megy tönkre. Hát ez nyilvánvalóan egyéni értékelés. Én azt gondolom, hogy ha egy kicsit kitekintünk a Belügyminisztérium teljes területére, és megnézzük azt, hogy a rendészeti területen hol áll az ország - és ezt köszönöm minden magyar állampolgárnak -, Magyarországon nincsenek jelen pillanatban tüntetések, mindenki érzi a súlyát annak, hogy milyen korban élünk. A jelenlegi helyzetben mindenki végzi a dolgát, és ez egyre eredményesebb, Európa és a világ egyik legbiztonságosabb országában élünk. Ez nem azért van, mert parancsokat adunk. Ez azért van, mert az állampolgárok így gondolkodnak, és így segítenek bennünket.

Ha megnézzük a másik területet, a vízügy területén olyan fejlesztéseket hajtunk végre és tevékenykedünk, amelyek sikeresek. Közfoglalkoztatás: odáig jutottunk, hogy ma már csak 68 ezer ember vesz részt a közfoglalkoztatásban, amikor a Belügyminisztérium elkezdte, 240 ezer ember volt. Tehát vannak változások, és ezek a változások, úgy gondolom, hogy előremutatóak. És ne felejtjük el, egy éve van az önkormányzati, szociális és az egészségügyi terület a Belügyminisztérium irányítása alatt! Új szemlélet jött. Jó volt a régi is, csak más volt, új szemlélet jött. Ez az új szemlélet arra ösztönöz bennünket, hogy még jobbak legyünk, és ennek megfelelően tevékenykedjünk.

Köszönöm a kérdéseket. Köszönöm a lehetőséget, hogy bemutathattam a Belügyminisztérium tevékenységét, kollégáim erőkifejtését, mind az egészségügyi államtitkár részéről, mind a szociális ellátás területéről, mind pedig a miniszterhelyettes úrnak az erőfeszítéseit a teljes területen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Mielőtt lezárnám a vitát, azért annyit engedjen meg, hogy mondjuk megkérdezhetném, hogy hogyan értékeli ezt a mai délelőttöt, nyilván mi is el tudnánk mondani, hogy mi hogy értékeljük ezt a délelőttöt. Talán annyi mentségünk legyen a délelőtttel kapcsolatban, hogy 10 millió magyar ember életéről beszélünk itt most, és én azt hiszem, alig két órája beszélgetünk, de ennél sokkal-sokkal többet érdemel a 10 millió magyar ember akár információban, akár gondoskodásban, akár egészségügyi ellátásban és az oktatásban is, és sorolhatnám. Valójában persze ez lehet politikai nézet kérdése is, hogy mennyiben vagyunk elégedettek most azzal, hogy végre találkoztunk. Én a magam részéről nem vagyok elégedett, de, gondolom, ezzel nem okozok meglepetést, különösen nem azzal

kapcsolatban, ami a védőnői szolgálat államosításával vagy sokak szerint - és itt nagyon sok védőnőnek az üzenetét tolmácsolom most -, kényszerállamosításával kapcsolatban elhangzott.

Én úgy gondolom, hogy ezt a beszélgetést tovább kell folytassuk olyan szintig, hogy már ma délután küldeni kívánok egy olyan levelet, amelyben jövő héten hétfőre meghívom egy önálló napirendi pont megtárgyalására - és én bízom benne, hogy miniszter úr el fogja fogadni ezt a meghívást, hiszen alig két órája tett egy ilyen felajánlást, hogy most már jobban beleásva magát abba a témakörbe, aminek ön a legfelső felelős vezetője, rendelkezésünkre áll -, hiszen nagyon sok védőnő, iparági dolgozó, érdekképviseleti vezető, önkormányzati vezető keresett meg az elmúlt napokban, hetekben azzal, hogy bizony az, ami a védőnői szolgálatok, és akkor maradjunk ennél az általuk használt szónál: kényszerállamosítása tekintetében történt, az kudarc és katasztrófa. Szeretnénk ebben a kérdésben tisztán látni, és szeretném azt, ha tisztán látna az érdeklődő magyar társadalom is ebben a kérdésben, hogy hogyan is állunk. Jelzem tehát a tisztelt bizottsági tagoknak és a tisztelt miniszter úrnak is, hogy jövő héten hétfőn, a következő bizottsági ülésünkön nagy tisztelettel várjuk a beszámolóját a védőnői szolgálatok államosításával vagy - ahogy az előbb elhangzott - kényszerállamosításával kapcsolatban. *(Dr. Kovács József távozik.)*

Én ettől függetlenül köszönöm, hogy időt szakítottak ránk és a bizottság számára. Köszönöm a miniszter úrnak, az államtitkár uraknak és a főigazgató úrnak, az elnök úrnak és az alelnök asszonyoknak a mai megjelenést. Én bízom benne, hogy tovább tudjuk folytatni a ma megkezdett beszélgetésünket, és a Fidesz-frakció egyszer túl tud lépni a saját gyávaságán, és nem három percbe próbálja bekorlátozni a képviselői szólásszabadságot, hiszen - még egyszer mondom - amiről nekünk kell beszélgetnünk, és politikai képviselői eskünk is kötelez erre, az nem más, mint a magyar emberek jóléte, egészsége, biztonsága, jövője és jelene. Köszönöm szépen, és további szép napot kívánok.

Kétperces technikai szünetet rendelék el a következő napirendi pont tárgyalása előtt.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Annyit szeretnék mondani, hogy jövő héten már kötelezettségem van, és parlamenti kötelezettség, tehát más bizottság előtt is beszámolok. Azt kérem tehát, hogy azért egyeztessünk időpontot, a többit meg majd szeretném, hogyha ennek az időpont-egyeztetésnek a keretében határoznánk meg. Jó?

ELNÖK: Miniszter úr, vettem az adást. Természetesen, ha ön nem ér rá, akkor az államtitkár úr jelenlétét is bőven el tudjuk fogadni ebben az ügyben. Köszönöm szépen.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm.

ELNÖK: A bizottsági tagoktól azt kérem, hogy senki ne menjen nagyon távolra, a kétperces szünet után folytatjuk a munkánkat. Az ebédszünet előtt még egy napirendi pontot meg kell hogy tárgyaljunk. Köszönöm szépen. *(A napirendi pont tárgyalására érkezett vendégek távoznak. - Sebők Éva és Kanász-Nagy Máté távozik.)*

(Szünet: 12.12 - 12.16 óráig)

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Folytassuk a munkánkat! Én úgy látom - remélem - határozatképesek vagyunk. Megnézzük a határozatképességet. Egy helyettesítést

jelentek be: dr. Kovács József alelnök urat Sztojka Attila fogja az ülés további részében képviselni és helyettesíteni.

**EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - az Európai Parlament és a Tanács rendelete az emberi felhasználásra szánt emberi eredetű anyagokra vonatkozó minőségi és biztonsági előírásokról, valamint a 2002/98/EK és a 2004/23/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről [COM (2002) 338; 2022/0216 (COD)]
(Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján**

Tisztelt Bizottság! Akkor folytatjuk munkánkat, a 2. napirendi pontunk következik: egyeztetési eljárás az Európai Parlament és a Tanács rendelete az emberi felhasználásra szánt emberi eredetű anyagokra vonatkozó minőségi és biztonsági előírásokról, valamint a 2022/98/EK és a 2004/23/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről. Itt egy bizottsági vélemény kialakítása fog megtörténni a határozati házszabály 140. §-ának (4) bekezdése alapján. Nagy tisztelettel köszöntöm Bidló Judit helyettes államtitkár asszony a kormány képviseletében, a Belügyminisztérium részéről.

Mielőtt államtitkár asszonynak megadnám a szót, tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy az Európai Ügyek Bizottsága úgy döntött, hogy a vérsejt- és szövettranszplantáció uniós szabályozási keretének megújítására irányuló uniós rendelettervezet esetében egy egyeztetési eljárást kíván lefolytatni, a házelnök az Európai Ügyek Bizottságának javaslatára a Népjelölet Bizottságot, a mi bizottságunkat kérte fel az uniós tervezettel kapcsolatos vélemény kialakítására. A bizottság tagjai számára az elmúlt napokban, talán egy héttel ezelőtt, sőt még régebben megküldtük az uniós tervezetet, a kormány ehhez kapcsolódó tárgyalásiálláspont-javaslatát, valamint a bizottság általunk elkészített véleménytervezetét, melyet ki is osztottunk, és meg is küldtünk, ahogy az előbb is mondtam. És akkor most adnám meg, a helyettes államtitkár asszonynak a szót. Öné a szó államtitkár helyettes államtitkár asszony, parancsoljon!

Bidló Judit tájékoztatója

BIDLÓ JUDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Néhány szóban összefoglalnám a rendelettervezetnek a célját és a rendelettervezettel kapcsolatos álláspontot. SoHO-rendeletként fogok rá hivatkozni, ez az angol rövidítésből, a „substances of human origin”-ből ered, tehát az emberi eredetű anyagoknak a rendelkezéséről szóló anyag. Két uniós irányelv szabályozza ezt jelenleg, és ezt szeretné egységesíteni az Európai Unió, a két jelenlegi hatályos uniós irányelvnek a hatályon kívül helyezésével és egy új rendelet megalkotásával.

A legfontosabb pontok, amelyeket fontosnak tartok kiemelni, hogy ez meghatározza az emberi eredetű anyagoknak a fogalmát, ami eddig nem volt így egységesen kezelve, és az azzal kapcsolatos tevékenységek körét; rendelkezik a tevékenységre vonatkozó minőségi és biztonsági szertenderdek betarthatóságáról; meghatározza a SoHO-tevékenységet ellátó szervezeteknek - ez egy nagyon fontos dolog - a típusait és a rájuk vonatkozó eljárásokat, idetartozhatnak a kórházak, a szövetbankok és a donorok toborzását végző szervezetek is. Előírásokat fogalmaz meg, a SoHO előírásokat fogalmaz meg ezeknek a szervezeteknek a működésével kapcsolatban; meghatározza a nemzeti hatóságoknak a feladatát ezeken a területeken; és meghatározza a készlethiány, illetve fenyegető veszélyhelyzet esetén irányadó intézkedéseket. Létrehozza a koordinációs testületet, amely felügyeli ezeknek a tagállamoknak és a tagállami hatóságoknak a munkáját; szabályozza a donációt,

rendelkezik a donorok, a recipiensek, valamint a mesterséges megtermékenyítés útján a donációból származó utódok egészségügyi ellenőrzéséről, a recipiensek egészségügyi utánkövetéséről, továbbá a donáció önkéntes és térítésmentes voltának biztosításáról. Ezeket azért szeretném kihangsúlyozni, mert ezekben lesz majd a magyar álláspont releváns, én azt gondolom. Elrendeli egy központi adatbázis, az EU-SoHO Platform felállítását, amelyben megtalálhatóak többek között a regisztrált szervezetek, az engedélyezett készítmények, a minőségi és biztonsági sztenderdek, valamint a készlethiánnyal kapcsolatos információk.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy a jelenlegi szabályozásra a két irányelvnek az egységesítése kapcsán azért van szükség, mert továbbra is csak minimumkövetelményeket ír elő; ami fontos, hogy ez egy rendelet, tehát kötelezően alkalmazandó rendelet lesz, ez meghatározza bizonyos pontok esetén az álláspontunkat, mivel az irányelvet fel fogja váltani egy új rendelet.

Egységesen lefedi a vér-, a sejt- és szövetdonáció teljes menetét a donorok toborzásától az egészségügyi ellenőrzésükön át a recipienseknek az utánkövetéséig, és a Bizottság eredeti javaslatával szemben nem bírnak a járványügyi központ ajánlásai. A Bizottság eredeti javaslata az volt, hogy az Európai Járványügyi Központ ajánlásai szintén kötelező erővel bírjanak a tagállamokra, ezek azonban később módosításra kerültek, és jelen pillanatban csak ajánlásként kell őket figyelembe venni, nem fogja a Bizottság a végrehajtásukat kérni.

Magyar szempontból releváns pontként három pontot emelnék ki. Az egyik az embrióknak a besorolása. A SoHO-rendelet eredeti terve szerint az embriókat is ebbe a csoportba sorolta volna mindenfajta külön kivételezés nélkül, ami azt jelentette volna, hogy vonatkoznak rájuk a kereskedelmi gyakorlatra, a SoHO-ra vonatkozó kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó szempontok és egyéb szabályozási szempontok. Itt egyébként Magyarország több más országgal együtt is fenntartásokat fejezett ki, hiszen ez sérti a nemzeti szabályozást, és alapvetően a SoHO-irányelv kimondja, hogy nem sértheti a nemzeti szabályozást ezekre vonatkozóan. Úgyhogy itt úgy tűnik, hogy sikerül megfelelő álláspontot elérnünk, és ezt fenntartanunk a vizsgálatnak a kapcsán, hogy ezek kivételi körbe helyeződjenek abból a szempontból, hogy a hazai szabályozásnak a sarokpontjai az irányadók az embriók kezelésének a vonatkozásában, különösen a kereskedelemre vonatkozó kérdésekben. Természetesen a biztonsági és egészségügyi kérdések megmaradnak, azokat értelemszerűen kötelező lesz alkalmazni.

Fontos kérdés a kompenzáció kérdése. A főszabály szerint önkéntesen és térítésmentesen történhet, az eredeti bizottsági javaslat azonban lehetővé tette, hogy a tagállamok az adományozási joggal veszteségek kompenzálását vagy egy felső határral rendelkező térítést tegyenek lehetővé. Ez a kivétel teszi lehetővé azt, hogy Németország, Magyarország, Csehország és Ausztria a magáncentrumok bevonásával az európai uniós plazmaszükséglet 46 százalékát biztosítsák, a további 40 százalék amerikai import. Ezzel együtt egyes tagállamok, mint például Belgium, a gyűjtés további szigorítását szorgalmazzák. Az Európai Parlament a kompenzációhoz elő kívánja írni a veszteségek számszerűsítését, ami jelentős bizonytalanságokat idézhet elő, például egy keresettel nem rendelkező ember esetén nagyon nehéz ezeket számszerűsíteni.

Szintén vitás kérdés még az adományozás kapcsán, hogy a tanácsi elnökség javaslata alapján tilos lenne a toborzás keretében bármilyen információt közölni a kompenzáció mértékéről. Álláspontunk szerint, a magyar álláspont szerint szeretnénk, hogyha ez legalább a nemzeti szabályozásra vonatkozó tárgyilagos megjelenítést kötelezővé tehetne, és ez megjelenhetne a rendelet során.

Fontos még, ahol külön álláspontot képviseltünk, a készletfolytonosságnak a vonatkozása. A tagállamoknak mindent el kell követniük a kritikus SoHO-k elegendő,

megfizethető, reziliens elérhetőségének biztosítása érdekében. Ez olyan, a tagállamokat érintő kötelezettséget jelent, amellyel bár elvileg egyet lehet érteni, mégis a tagállamok ellátásszervezéssel kapcsolatos kizárólagos kompetenciáját érinti. Ezért elvi jelleggel nem lehet ilyen uniós kötelezettséget támogatni, hiszen egy ilyen rendelkezés végső soron a Bizottság értékelésétől teszi függővé, hogy a tagállam minden fellépést megtegyen, mivel ők határozzák meg azokat, amik különösen kiemelt SoHO-nak minősülnek és különösen veszélyes termékek minősülnek. Innentől kezdve, ha vonatkozik rájuk a készletfolytonosság, akkor beláthatják az országot egy olyan helyzetbe, amely mondjuk indokolatlan kiadásokat jelent az országnak.

Amit szeretnék még jelezni, hogy éppen tegnap volt a Tanácsnak egy ezzel foglalkozó, a SoHO-rendelettel foglalkozó ülése, amelyen két nagyon fontos téma került napirendre. Az egyik az önkéntes és térítésmentes adományozásnak a kérdése. Az Európai Parlament a kompenzáció körében a költségeken túl csak a számszerűsíthető veszteségeket ismerné el. A tagállamok többsége, így Magyarország is jelezte, hogy épp az előbb elmondottak alapján nem világos a számszerűsíthetőség fogalma, és felveti annak kockázatát, hogy túlzottan korlátozná a kompenzáció lehetőségét.

Szintén nem ért egyet a tagállamok többsége a pénzügyi semlegesség fogalm meghatározásra vonatkozó parlamenti javaslattal, amely szerint az adományozás sem veszteséggel, sem pedig nyereséggel nem járhat. Több ország jelezte, hogy nem tudja elfogadni az Európai Parlament azon módosító javaslatát, miszerint az adományozásra történő felhívás nem tartalmazhat információt a kompenzáció mértékére vonatkozóan. Ezeket az információkat jogszabályok rögzítik, így nyilvánosságuk nem korlátozható. Magyarország részéről ugyanakkor jeleztük, hogy az információnak tárgyilagosságnak kell maradnia, és nem szolgálhatja az adományozás promóciós céljait - ezt javasoljuk is egyébként megjeleníteni majd a véleményben, hogyha erre egyébként sor kerülhet.

Az ellátásbiztonságról szóló rendelkezések körében a tagállamok többsége a nemzeti hatáskörökre hivatkozva elutasította az Európai Parlament azon javaslatát, amely szerint valamennyi, és nem csak a kritikus fontosságú SoHO-ellátás biztonságának biztosítása érdekében, függetlenül attól, hogy veszélyhelyzet van-e, a tagállamoknak ellátási tervet kellene készíteniük. Az Európai Parlament ráadásul azt is elő kívánja írni, hogy ezen nemzeti tervek milyen tartalmi elemeket tartalmaznak, és hogy milyen eljárást kövessen ezen tervek elfogadására. Ugyanakkor a Bizottság és számos más tagállam jelezte, hogy meg tud fontolni az Európai Parlament javaslatai közül némelyeket, amelyek az európai ellátásbiztonságot erősítik a tagállami hatáskörök sérelme nélkül elsősorban a tagállamok támogatása révén.

Ez volt az a két pont, amely a tegnapi ülésen napirendre került. És akkor nem tudom, hogy reagáljak-e esetleg a tervezetre. Most itt megkaptam, azt akkor...

ELNÖK: Persze, természetesen van erre lehetőség, hogyne!

BIDLÓ JUDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. Alapból csak két nagyon rövid észrevétel lenne, az egyik az pont a 2. ponthoz, itt már beszéltünk a donációval kapcsolatban, hogyha esetleg van lehetőség kiegészíteni azzal, természetesen a szöveg változatlanul hagyása mellett, hogy ugyanakkor egyetértünk azzal, hogy a közölt információknak etikus keretek között kell maradniuk, és a tájékoztatás nem irányulhat a pénzszerzési lehetőségként történő reklámozásra. Ez azért lenne fontos, mert ezt mindenképpen érdemes lenne rögzíteni.

A másik egy jogtechnikai kérdés - megpróbálok ebbe nem belebonyolódni, de azért mégis észrevételezni. Az 1. pontban a harmadik bekezdésre vonatkozóan, ami arra

vonatkozik, hogy a végrehajtási aktusok kapcsán, hogy végrehajtási aktusokat hogyan kezeljük, javasolnánk egy olyan kiegészítést az eredeti szöveg változatlanul hagyása mellett, hogy nem ellenezzük végrehajtási aktusok elfogadását elhatárolási kérdésekben, hiszen ezekben az esetekben a tagállamok szavazati joggal bírnak.

ELNÖK: Melyik ez? A második vagy a harmadik...

BIDLÓ JUDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): A harmadik, úgy kezdődik, hogy: „A Bizottság a SoHO-rendelet tárgyi hatálynak megállapításával kapcsolatos, a tagállami hatóságok közötti vitás kérdés fenntartása esetén se vonhassa el a nemzeti hatásköröket.”

ELNÖK: Igen, igen.

BIDLÓ JUDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Ez teljesen elfogadható, esetleg ha ki lehet egészíteni azzal, hogy nem ellenezzük végrehajtási aktusok elfogadását elhatárolási kérdésekben, mivel itt a tagállamok szavazati joggal bírnak.

ELNÖK: Nyilván mielőtt a vitát megnyitnám, én közlöm, hogy a magam részéről természetesen befogadom ezeket a módosítókat...

BIDLÓ JUDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: ..., tehát már eleve ezzel a kiegészítéssel fogjuk szavazásra is bocsátani, amennyiben ezzel kapcsolatosan a bizottság többi tagjának nincsen más javaslata.

BIDLÓ JUDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr, részemről ennyi lett volna az összefoglalás.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen a helyettes államtitkár asszonynak a kiegészítését.
A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Selmeczi képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Én igazából azt szeretném megjegyezni, hogy köszönjük szépen a minisztériumnak, illetve a helyettes államtitkár asszonynak a munkáját. Egy elég hosszú és kemény menet volt Brüsszelben ezeknek a témáknak a letárgyalása, és azt is tudjuk, hogy voltak olyan érdekek, amelyek teljesen más politikai irányt vettek. És itt azért hadd mondjam el, hogy Magyarország nem volt egyedül ezekben a vitákban, hanem több, talán mondhatom azt, hogy a legtöbb európai uniós ország egyetértett a magyar állásponttal, illetve közösek voltak az álláspontra vonatkozó vélemények.

Köszönjük szépen, a módosítást támogatjuk, megértettük és támogatjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Senki nem jelentkezik.)* Én több hozzászólási igényt nem látok, a vitát ezennel lezárom. Megkérdezem helyettes államtitkár asszonyt, kíván-e reagálni.

BIDLÓ JUDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Csak nagyon szépen szeretném megköszönni és kihangsúlyozni az állandó képviseletnek a munkáját is, mert ők nagyon sokat tettek ebben nagyon profi színvonalon. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bizottsági elnökként én is a hadd mondjak annyit, hogy keresztülrágtuk magunkat, hát nem egy egyszerű sztori, valóban hatalmas munka van ebben. Én is azt mondom, hogy csak a köszönet hangján szólhatunk, és nyilvánvaló módon ezzel a két kiegészítéssel kiegészítve kérdezem akkor a bizottságot, hisz erről döntenünk kell, hogy akkor a kiegészített véleménytervezetet a bizottság tagjai részéről - mivel más javaslat nem érkezett - el tudjuk-e fogadni így, ebben a kiegészített formában. Aki elfogadja, kérem, ezt kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* Én úgy látom, egyhangú, de csináljunk egy ellenpróbát! Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott. *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a tervezetet, és akkor ezt ebben a formában fogjuk majd megküldeni az Európai Ügyek Bizottságának.

Én nagyon szépen köszönöm a helyettes államtitkár asszonynak a kiegészítést és - még egyszer - a munkát.

Tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy most mindenkinek jó étvágyat fogok kívánni az ebédhez. Az ülést berekesztem, illetve - javítok - szünetet rendelek el; 14 órakor pedig folytatjuk tovább munkánkat, egy nagyon fontos, újabb miniszteri meghallgatás következik, Varga Mihály pénzügyminiszter úr meghallgatásával fogjuk folytatni kettő órakor, tehát 14 órakor a munkánkat. Mindenkinek jó étvágyat kívánok! *(A szünetben dr. Komáromi Zoltán távozik, dr. Kovács József visszatér az ülésre.)*

(Szünet: 12.33 - 14.00 óráig)

Varga Mihály pénzügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

ELNÖK: Tisztelt Bizottság, tisztelt megjelentek, folytatjuk a munkákat. Ugye, ez a mai nap, egy igen hosszú bizottsági ülésorozatról szól, hiszen mi már 10 órakor elkezdtük a munkát, de ahogy hallom, miniszter úr is bizottsági meghallgatásokon vett részt - hát, ezt kívánjuk folytatni mi is, nyilván a saját szakterületünkön belül. A 3. napirendi pontunk következik tehát... *(Dr. Selmeczi Gabriella jelzésére:)* Ügyrendi javaslat, képviselő asszony?

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Igen, köszönöm szépen, elnök úr...

ELNÖK: Arra kérem, hogy próbálja meg pontosan megfogalmazni az ügyrendi javaslatát - jó? -, mert ez délelőtt nem sikerült elsőre közösen. Köszönöm.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Arra kérem, miniszter úr, hogy... - ó, miniszter úr?! -, bizottsági elnök úr, hogy ne forgassa ki a szavainkat, és ne csúsztasson. Ugye, ezt nem tudtam mondani délelőtt, mert azonnal lecsapna, hogy bíráljuk az ülés vezetését, de botrányos volt a délelőtti ülésvezetés...

ELNÖK: Én is úgy érzem, hogy botrányos volt az...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Egyetértünk.

ELNÖK: ..., ami itt elhangzott az önök részéről...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Megtenném az ügyrendi javaslatot a házszabály alapján.

ELNÖK: Hallgatom.

Dr. Selmeczi Gabriella ügyrendi javaslata

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): A ügyrendi javaslat a következő: Varga Mihály miniszter úr - akit szeretettel köszöntünk - időkorlát nélkül elmondja az exozéját, beszámol a bizottságnak; ezután a bizottság képviselői három percben tehetnek fel kérdéseket, és természetesen megfogalmazhatják a véleményüket, bár ez a mai napirend a miniszter meghallgatásáról szól; majd ezek után a miniszter úr időkeret nélkül válaszol az elhangzott, feltett kérdésekre és esetleg véleményekre. Ez volt az ügyrendi javaslatom. Köszönöm.

ELNÖK: Képviselő asszony, megértettem. Az a helyzet, hogy amit ön szeretne elérni, az a mese kategória, tehát amikor én a lányaimnak meséltem, akkor volt az, hogy gyakorlatilag ők meghallgattak, aztán utána lefeküdtek aludni. Mi úgy gondoljuk a miniszteri meghallgatást, hogy az egy párbeszéd is tudna lenni, nyilván szemmel látható, hogy önök ellenérdekelt módon nem szeretnék, ha egy párbeszéd alakulna ki a legfontosabb olyan kérdésekről, amelyekben a Pénzügyminisztériumnak dolga van a népjóléttal - de hát ezt már megszokhattuk önöktől. Én azon csodálkozom, hogy miért három perc, miért nem egy, vagy egy fél perc, vagy esetleg csak egy köszönés lehetne az ellenzéki képviselőknél a dolga ebben az esetben, de, gondolom, önök el fognak jutni idáig is, hiszen eddig, ha jól emlékszem, a tavalyi évben ez öt perc volt. Lelke rajta, én teljesen természetesen szavazásra teszem fel a kérdést. Ki az, aki...

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Igen, és ügyrendi kérdésben vita nélkül határoz a bizottság a házszabály szerint.

ELNÖK: Képviselő asszony, legyen szíves, ne vágjon a szavamba! Nagyjából tisztában vagyok a házszabállyal, legalább annyira, mint ön. Azt kérem tehát, hogy mielőtt az ülés vezetését bírálná, azelőtt fogja vissza egy picikét magát, jó? Remélem, hogy megebédelt rendesen, és az éhség esetlegesen nem fogja zavarni az ön lelkiállagát és lelkiállapotát.

Határozathozatal

Szavazásra teszem fel tehát a kérdést. Ki az, aki Selmeczi Gabriella képviselő asszony ügyrendi javaslatát támogatni kívánja? *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 2 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Nincs.

Megállapítom, hogy a kormánypárti képviselők ügyrendi javaslatát a bizottság elfogadta, ezáltal a képviselői jogkör, a szólásszabadság három percben van korlátozva a kormánypárti képviselők jóvoltából, hiszen ők nagyon bátran félnek a véleményalkotástól és annak minden formájától.

Varga Mihály pénzügyminiszter úr meghallgatása következik tehát az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján. Köszöntöm Varga Mihály pénzügyminiszter urat és Banai Péter Benő államtitkár urat. A miniszter urat a Népjóléti Bizottság a kinevezése előtt sajnos nem tudta meghallgatni, ezért is örülök, hogy a miniszter úr most mégiscsak itt van, hiszen a tavasz folyamán többször, akár szóban, akár írásban próbáltam elérni azt, hogy a bizottság előtt tudjunk találkozni, ez

azonban sajnos nem sikerült; a pénzügyminiszter úrnak valószínűleg olyan fontos dolgai voltak, hogy nem kívánt válaszolni a bizottság képviselő tagjainak a még akár három percben feltett kérdéseire sem - de hát örülök, hogy most itt van. Ezért is kerestem meg akkor is a miniszter urat, és örülök, hogy legalább most, így év végével elfogadta a meghívásomat.

Tájékoztatom a bizottságot, hogy az ülés előkészítése során szintén tervben volt az, hogy pénzügyminiszter úr idejét nem fogjuk tovább rabolni, mint két-két és fél óra hossza, de Selmeczi Gabriella képviselő asszony ismét megelőzött, és ő úgy döntött saját hatáskörben, nyilván visszaélve a többség adta lehetőségével, hogy három percben korlátozza be a képviselők demokratikus szólásszabadságát - hát lelke rajta!

Megadom a szót miniszter úrnak. Miniszter úr, öné a szó.

Varga Mihály tájékoztatója

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Bizottsági Tagok! Minden adva van egy jó hangulatú bizottsági üléshez (*Derűtség a kormánypárti képviselők soraiban.*), úgyhogy köszönöm szépen a megtisztelő meghívást. Természetesen arra szorítokozom, ami a házszabály alapján a hatáskörömbé tartozik és ami érintheti a Népjóléti Bizottságot, ez pedig a nyugdíjpolitika, a nyugdíjnak a kérdése, tekintettel arra, hogy a délelőtti folyamán volt alkalmam a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági Bizottság jó hangulatú ülésein részt venni.

Tehát tisztelt bizottság, a kormány továbbra is elkötelezett az idősek tisztelete és a 2010-ben a nyugdíjasoknak tett ígéret betartása iránt, magyarul arról van szó, hogy az infláció, a szankciós infláció, a háborús helyzet ellenére is, a nehéz időkben is meg fogja őrizni a nyugdíj az értékét, és ehhez biztosítani fogunk minden támogatást, biztosítjuk az inflációkövető nyugdíjemelést, és garantáljuk azt is, hogy a már tavaly visszaépített 13. havi nyugdíjat pedig fizetni fogjuk - így tettünk az idén is és jövőre is beterveztük ennek az összegét.

A kormány nemcsak ennyit tett az elmúlt években a nyugdíjas honfitársainkért, hanem meg is őrizte; nemcsak megőrizte a nyugdíjnak az értékét, hanem amikor lehetőség volt, akkor ezeket kiegészítette - egy ilyen elem egyébként a 13. havi nyugdíjnak a visszaépítése is, amit egy korábbi kormány elvett, mi ezt fokozatosan vissza tudtuk építeni, és a nyugdíjak 2010 óta, hogyha visszatekintünk a mögöttünk hagyott időre, akkor közel a kétszeresükre emelkedtek, a vásárlóerejük pedig 20 százalékkal növekedett. Azt gondolom tehát, hogy a kormány ezt a vállalását, amit 2010-ben tett, megtette és ennek eleget is tett.

Az átlagnyugdíj összege 97 ezer forint volt 2010-ben, most, 2023 novemberében az átlagnyugdíj összege 217 400 forint - tehát csak szeretném érzékeltetni azt a távot, amit megtettünk. Ebben természetesen benne van valamennyi ellátás, amit például egy öregségi nyugdíjas még kap, például az özvegyi nyugdíj is, ezt így kell érteniük. A nyugdíjakra és a nyugdíjszerű ellátásokra biztosítjuk az egyik legnagyobb összeget a költségvetésben. 2024-ben ezeknek a kiadásoknak az összege 6540 milliárd forintba fog emelkedni.

Engedjék meg, hogy a nyugdíjemeléssel is szóljak néhány szót, hiszen ez több lépcsőből tevődött össze. 2023 januárjában - az idei évről beszélek most - 2,5 millió nyugdíjasnak és nyugdíjszerű ellátásban részesülőnek 15 százalékkal emelkedett a havi ellátása, aminek a költségvetésforrás-igénye 774 milliárd forint volt. 2023 novemberétől a nyugdíjasok további 3,5 százalékpontos, a gyakorlatban tehát a januári emeléssel már megemelt nyugdíjakhoz képest újabb 3,1 százalékos kiegészítő nyugdíjmelésben részesültek januártól visszamenőleges hatállyal - az elmúlt években mindig ezt a gyakorlatot követtük, így tettünk ebben az évben is. Vagyis 2023-ban így

összesen mintegy 18,5 százalékos nyugdíjemelés valósult meg, aminek a nyugdíjakra és a nyugdíjakkal azonos módon emelendő ellátásokra számított teljes éves költségvetésiforrás-igénye meghaladta az ezermilliárd forintot, egészen pontosan 995 milliárd forint, tehát nem haladta meg, hanem majdnem elérte, megközelítette az ezermilliárdot. '24 januárjában tovább fogjuk ezt folytatni, újabb 6 százalékos mértékben fognak emelkedni a nyugdíjak. Ennek a 2,5 millió főt érintő költségvetési összege '24 teljes évére 390 milliárd forint lesz, ez a költségvetésben szintén betervezésre került.

Ami a 13. havi nyugdíjat és a nyugdíjprémiumot illeti, 2023-ban a 13. havi nyugdíj és a 13. havi ellátás februárban és a januárra visszamenőleges hatályú kiegészítő nyugdíjemelés miatt novemberben a költségvetésben összesen 447 milliárd forintot jelentett. 2024-ben a 13. havi nyugdíjra várhatóan 450 milliárd forintot fogunk fordítani.

Egy dolgot szeretnék még talán megemlíteni - nem húzva az önök drága idejét - , ez a magyar nyugdíjbiztosítási rendszernek a felülvizsgálata. Itt a következőket szeretném elmondani: az Európai Bizottsággal, az Európai Unióval tágabb értelemben folytatunk egy egyeztetést. A helyreállítási és újjáépítési terv forrásaihoz való hozzáféréshez a 2022-es országspecifikus ajánlások mentén a magyar nyugdíjrendszer, nyugdíjbiztosítási rendszer felülvizsgálatát három szakaszban kell elvégezni - ugye, az a cél, hogy a magyar nyugdíjrendszer hosszú távon is fenntartható legyen. Folyamatban van a nemzetközi szakértők magyar társadalombiztosítási nyugdíjrendszert illető vizsgálata. Ennek az eredményéről, úgy tudom, hamarosan értesülni fogunk, de ezt nem mi végezzük el, ez egy külső nemzetközi szakértői elemzés lesz. A szakértők itt nyilván majd különböző javaslatokat fogalmaznak meg, ezeket a magyar kormány is értékelni fogja. Mi abból indulunk ki, hogy olyan javaslatok lesznek, amelyek a nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatóságát kívánják biztosítani, javítani. Ezt követően 2024 első felében bocsátjuk társadalmi egyeztetésre a szakmai javaslatokat és irányokat. Tehát folyik egy ilyen külső szakértők által elindított vizsgálat.

Nyilván a kollégáimmal együtt törekszünk mi is arra, hogy a magyar nyugdíjrendszert vizsgáljuk, időnként áttekintjük a folyamatokat. Itt azt szeretném azért rögzíteni, hogy a magyar nyugdíjrendszer megbízhatóan működik, a hatályos jogszabályokban foglalt nyugdíjkiadásoknak a fedezete rendelkezésre áll, ideértve a 13. havi nyugdíjat is, ez biztosított. A Nyugdíjbiztosítási Alap egyensúlyi helyzete a következő években szerintünk tehát biztosítva van, az nem igényel azonnali sürgős beavatkozást, a rendszerben biztosított nyugellátás alkalmas az időskori jövedelembiztonságnak a megteremtésére.

Dióhéjban tisztelt elnök úr, tisztelt bizottság, talán ennyit a nyugdíjakról és a nyugdíjrendszerről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni a képviselőtársak közül. *(Jelzésre:)* Horváth László képviselő úr, öné a szó.

Kérdések, hozzászólások

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük a beszámolót, és köszönjük az elmúlt, nagyon nehéz időszakban az ön által vezetett minisztérium és az ön munkáját, mert azt hiszem, hogy komoly helytállást igényelt. Jókai Mór írja egy helyen, hogy az tudja, hogy meddig értünk, aki azt is látta, hogy honnan indultunk el. És akik még emlékszünk arra, hogy honnan indultunk el, azok, azt hiszem, meg is tudják becsülni azt a helyzetet, amiben vagyunk, még akkor is, hogyha - egyébként ezt az idézetet az „És mégis mozog a föld” című könyvében írta -,

hát, mégis mozog a föld, nagyon is mozog, és válságokkal terhes időszakban kell kormányozni.

Én az ön által a nyugdíjak kapcsán elmondottak vonatkozásában a hogyanra kérdeznék rá, tehát hogyan őrzi meg a kormány a nyugdíjak reálértékét egy ilyen nehéz szankciós inflációs helyzetben? Mert azt gondolom, hogy a reálérték megőrzése valóban az egyik leglényegesebb kérdés. És ehhez kapcsolódóan azt is szeretném megkérdezni, hogy a miniszter úr hogyan látja, hogy a rezsicsökkentésnek a megőrzése és fenntartása hogyan és milyen mértékben segíti az átlag magyar nyugdíjast. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Varga Ferenc képviselő úr, öné a szó.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Azért azt tegyük hozzá, hogy önök 2008 óta nem emelték a nyugdíjminimumot, ami a mai napig 28 500 forint, illetve nagyjából 28 ezer olyan honfitársunk van, aki kénytelen 40 ezer forintnál alacsonyabb nyugdíjból megélni. Ráadásul egy EU-jelentésből kiderül, hogy Magyarországon az egészségben megélt életkor 3 százalékkal alacsonyabb is, mint az EU-átlag, és 3-400 ezer olyan nyugdíjas van ma az országban, aki százezer forint alatti nyugdíjat kap.

Most hogyha figyelembe vesszük azt, hogy az elmúlt időszakban, főként az elmúlt pár évben azt az inflációt, amit megéltünk, ezek a nyugdíjasok hogyan viselték, és ráadásul, azt hiszem, szintén egy KSH-s kutatás alapján meghatározták azt a létfenntartáshoz szükséges minimumot, ami nagyjából 220 ezer forint környéke volt, tehát ehhez képest hány százezer olyan nyugdíjasunk van ebben az országban, aki jóval kevesebből kénytelen megélni?

Ugye, önök azt mondják, hogy megbecsülik a nyugdíjasokat. Szerintem ez egyáltalán nincs így, mert ma, hogyha valaki elmegy nyugdíjba, akkor gyakorlatilag aláírta azt, hogy neki már biztosan nem lesz jobb. Hiába fejlődik az ország gazdasága, hiába mozdulnak pozitív irányba a dolgok, a nyugdíjasoknak már nem lesz jobb. Ezt egyébként lehetővé tenné például a nyugdíjak svájci indexálása. Így az első kérdésem a miniszter úrhoz arra vonatkozna, hogy tervezik-e ezt bevezetni.

A második kérdésem nem a nyugdíjakkal kapcsolatos, de szintén önt érinti. A kezemben tartok egy stratégiai együttműködési megállapodást, amelyet ön, miniszter úr, még 2013-ban írt alá - akkor egyébként még nemzetgazdasági miniszter volt -, ezt a Continental nevezetű cégcsoporttal kötötték. A hírekből halljuk, hogy a Continentálnál most éppen elbocsátják azokat a magyar dolgozókat, akik adott esetben 10-20 éve ott dolgoznak, és az elmúlt időszakban vendégmunkásokat tanítottak be. Mit ér a stratégiai együttműködési megállapodás, amit ön mint nemzetgazdasági miniszter aláírt 2013-ban, hogyha egyébként ezeket az embereket most éppen vendégmunkásokra cserélik? Fenntartja-e a kormány azt a mondását, miszerint a vendégmunkások nem vehetik el a magyarok munkáját? Nagyon azt látjuk ezen a konkrét eseten keresztül is, hogy ez az állításuk kezd elbukni - sajnos. Köszönöm szépen, ezekre várom a válaszát.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Kanász-Nagy Máté képviselő úr!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Én elsősorban olyan kérdéseket szeretnék feltenni, amelyek kapcsolódnak az előző bizottsági ülés meghallgatásához, Pintér

Sándort hallgattuk meg, ott szakmai kérdéseket tettünk fel szakpolitikai témákban, én ezeknek a témáknak a költségvetési, államháztartási oldaláról szeretném kérdezni.

Előkerült a szakrendelők államosításának a kérdése, amivel kapcsolatban a miniszter úr bizonytalan volt, és azt mondta, hogy ezzel kapcsolatban nincs még döntés, nincs kialakult elképzelés. Tart-e már ott a folyamat, ez az államosítási folyamat, hogy államháztartási, költségvetési szempontból számolják-e, hogy ez mennyibe kerülne? Ugyanis jelenleg az önkormányzatok, az önkormányzati fenntartású, akár költségvetési intézmények, akár nonprofit kft.-k településenként sok százmillió forintot tesznek hozzá ezeknek a szakrendelőknek a működéséhez, fenntartásához. Ha átveszik az összes szakrendelőt, ha államosítják őket, az mennyibe kerülne? Ezt számolják-e? Segítik-e ennyiben Pintér Sándor úr államosítási törekvéseit a szakrendelők kapcsán?

Ugyanezt szeretném kérdezni pozitívabb felhanggal az ápolási díj összegével kapcsolatban is. Ott azt mondta a miniszter úr, Pintér miniszter úr, hogy gondolkoznak rajta, hogy az ápolási díj összegét a minimálbér szintjére emelik, többféle elképzelés van. Ezzel kapcsolatban számolják-e, hogy ez mennyibe kerülne? Itt Pintér Sándor mondta, hogy jelenleg olyan 100 milliárdos összeget költünk erre a területre - ugye, itt a gyodról és az ápolási díjról egyaránt szó van. Ha ezt fölemelnék, ez mennyibe kerülne? Tart-e már ott a folyamat, hogy vannak kidolgozott pénzügyi, költségvetési terveik?

Ugyanezt szeretném kérdezni a szociális dolgozók béremelésével kapcsolatban is. Itt Pintér Sándor miniszter úr arról tájékoztatott minket, hogy azon szociális dolgozók esetében, akik az egészségügyi területen dolgoznak, akiket az egészségügyi területen foglalkoztatnak, ha nem is 2024-ben, de később terveznek béremelést. Ez mennyibe kerülne, illetve mennyibe kerülne az, hogyha a teljes ágazatnak mondjuk egy 50 százalékos béremelést valósítanának meg, az összes szociális dolgozónak - százezer emberről van szó -, ezt számolják-e? Vagy jelenleg csak a kommunikáció szintjén próbálnak szépeket mondani, ígéreteket megfogalmazni, de számokkal még nem tudják alátámasztani ezeket a törekvéseket.

Az elnök urat kérdezem, van-e még időm?

ELNÖK: Van.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Én is szeretném kiemelni, hogy az öregségi nyugdíjminimum összege, hogy 2008 óta nem emelték, és 28 500 forint, nyilvánvalóan dermesztő. Mi az oka ennek a nem emelésének? Szakmai okai vannak, hogy az ehhez kötött támogatásokat teljesen el akarják sorvasztani - ugye, amekkora reálbér veszteséget szenvedtek el ezek az ellátások, egyértelmű elsorvasztásról beszélünk -, vagy egész egyszerűen erre a területre nem akarnak pénzt szánni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm képviselő úr. Csak jelezném a bizottság tagjainak, hogy az időfelelős a bizottságban Selmeczi képviselő asszony, tehát rá nézzenek, hogyha a három percet próbálják számonkérni (*Dr. Selmeczi Gabriella: Elnök úr, vegye már komolyan magát!*), ő az, aki bátran javasolta ezt az opciót a bizottsági tagok számára.

Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. (*Jelzésre:*) Bartos Mónika képviselő asszony, öné a szó.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr, és én is tisztelettel köszöntöm Varga Mihály miniszter urat. Hogyha én a saját magam számára vagy mások számára szeretném megfogalmazni egy-két szóban azt, hogy a kormány milyen gondolat mentén foglalkozik a nyugdíjas emberekkel és a nyugdíjakkal, akkor én a stabilitást és a kiszámíthatóságot mondanám, mert ahogy ennek az elvi és fontos

alapja az Alaptörvényünkben is le van fektetve, erre ráépülve a szabályozás és a nyugdíjak rendszere szerintem az idős emberek számára igenis egy kiszámíthatóságot és egy stabilitást biztosít még egy ilyen komoly kihívásokkal teli, sok változást megelőző világban is. És én ezt az idős emberek nevében is szeretném megköszönni, mert azt hiszem, hogy a mai napokban, a mostani napokban a stabilitásra és a kiszámíthatóságra igenis nagyon nagy szükség van, mert erre alapozva lehet aztán építkezni.

Amit miniszter úr elmondott, hogy hogyan épül fel a nyugdíjas emberek ellátása, milyen juttatásokat kapnak, az az egyik eleme a serpenyőnek. A másik nagyon komoly elem, amit képviselőtársam, Horváth László képviselőtársam mondott, a rezsicsökkentésnek a vívmánya - hogyha szabad így mondanom. Tudjuk és látjuk, hogy milyen sokat jelent nemcsak a nyugdíjasoknak, hanem nagyon sok embernek, nagyon sok háztartásnak a rezsicsökkentés, amit Brüsszelből támadnak, a Fidesz-KDNP képviselői pedig küzdenek ezért, hogy ez megmaradhasson, és tudjuk azt, hogy a kormány is küzd ezért. Tisztelettel kérdezem, hogy hogyan állunk ebben a csatában, és hogy látja a miniszter úr, hogy tudjuk ezt a vívmányt megőrizni a magyar emberek és magyar nyugdíjasok számára? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, öné a szó.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Én a 13. havi nyugdíjjal kapcsolatban szeretnék kérdezni. Mindannyian jól emlékszünk, hogy a 2010 előtti, rossz emlékű baloldali kormány elvette a 13. havi nyugdíjat, a Fidesz-KDNP-kormány viszont tavalyelőtt visszahozta; idén már másodszer kapják meg a nyugdíjasok a 13. havi nyugdíjat, és néhány hónap múlva megkapják harmadszor is. Milyen társadalmi jelentősége van ennek ön szerint, miniszter úr, hogy a 13. havi nyugdíjat visszavezettük? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Sztojka Attila képviselő úr, öné a szó.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy személyes dologgal hadd kezdjem a kérdések előtt vagy a kérdésem előtt az én hozzászólásomat! Az elmúlt napokban is rengeteget töltöttem a terepen, sok idős honfitársunkkal folytattam párbeszédet, és örömmel vették azt, hogy novemberben is megérkezett az a fajta nyugdíj-kiegészítés vagy nyugdíjmelés, ami egyfajta biztonságot okozhatott nekik, akár a télvíz idején és egyáltalán az ünnepek előtti készülődéshez is hozzájárulhattak. Köszönet jár a magyar kormánynak minden szempontból, mert látva ezeket az embereket, akik életük nagy részét munkával töltötték, és a hazáért tettek és éltek le az életük nagy részét, azok mégiscsak egy nagyfokú megbecsülést kell hogy élvezzenek és hogy kell, hogy kapjanak. És én azt látom, hogy a polgári konzervatív kormányzat kifejezetten magas szinten és eléggé jól kezeli ezt a kérdéskört, és a partnerség továbbra is adott a kormány részéről.

Minden egyes intézkedés, azt gondolom, akkor ér igazán sokat, hogyha azok, akiket céloz, azokat valóban el is éri. Az én kérdésem alapvetően az lenne, hogy az elmúlt időszakban, ugye, sokszor hangoztattuk már azt, hogy a veszélyek korát éljük, rengeteg olyan veszélyes átalakulás vagy egyáltalán intézkedés zajlik a világban, amely befolyásolhatja akár a magyar gazdaságot is, és egyértelműen látszik az is, hogy a szomszédban zajló háború, valamint a Brüsszelre jellemző, nem az emberek javát szolgáló intézkedéseket próbálnak ráerőltetni a különböző országokra - van, ahol ez

sikerül is. Szerencsére Magyarországon ez kevésbé valósulhat meg, hiszen az látható, hogy a magyar kormány a magyar emberek érdekét igyekszik képviselni, és azoknak az érdekét valósítja meg. De mégiscsak lényeges az, hogy az elmúlt időszakban ezeknek az elszabadult fogyasztói áraknak a mentén milyen intézkedéseket tett a kormány, és hogy valójában hogyan tudtak hozzájárulni ezek a kötelező akciózások, mondjuk, a nyugdíjas-társadalomnak a napi megélhetéséhez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Senki nem jelentkezik.)* Több hozzászólás... *(Jelzésre:)* Selmeczi Gabriella képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Itt felvetődött az a kérdés, hogy esetleg a svájci indexálást vezessük be a nyugdíjak emelésénél. Nekünk ebben az a véleményünk, hogy nem az a lényeg, hogy hogyan hívjuk a módszert, amivel emeljük a nyugdíjat, hanem az a lényeg, hogy amit a Fidesz-KDNP-frakció, illetve az Orbán-kormány vállalt, hogy értékállóak maradnak a nyugdíjak, az teljesüljön. Ez teljesült minden évben, sőt.

Előző képviselőtársaim hozzászólásaikban már elmondták, hogy nagyon sokat számított a 13. havi nyugdíj, a nyugdíjprémium, a rezsitámogatás és az árstop. Itt azt is el kell mondanom, hogy amikor ellenzéki képviselőtársaim aggódnak a nyugdíjasok miatt, azt én hiteltelennek tartom, mert igazából egyetlen olyan költségvetési törvényt sem szavaztak meg 2010 óta, amelyben a nyugdíjakat megemeltük. Emlékezzünk vissza a Nők 40 nyugdíjra, ami egy nagyon sikeres, kiemelt programja az Orbán-kormányoknak! Én úgy emlékszem, hogy nem szavazták meg ellenzéki képviselőtársaim, a DK elődje sem - nem tudom, akkor volt-e már DK, ezt most hirtelen nem tudom megmondani. És támadják, kimondottan támadják például a rezsicsökkentés intézményét.

Ezzel azt szerettem volna mondani, hogy persze érdekes hozzászólások érkeznek a megfogyatkozott ellenzéki képviselőktől, akik leginkább kritizálták itt például az időkeretet, azok most eltűntek, és nem élnek a lehetőséggel, hogy föltegyék a kérdéseiket. Ennyit arról, hogy mennyi alapja van ennek a délelőtti hercehurcának!

Visszatérve tehát: én ezt egy nagyon fontos dolognak tartom, és azt is fontos dolognak tartom, hogy egy politikusnak az egyik legfontosabb tulajdonsága és értéke kell legyen a hitelesség. És amikor egy országgyűlési választás előtt a kampányban vállalunk valamit, politikusok, azt teljesíteniünk kell, ha török, ha szakad, ha épp Covid-járvány van, és amiatt omladozik az európai gazdaság, vagy ha éppen kitör a háború, ami miatt megugrik az infláció. Azt is hadd mondjam el, hogy én Európában nem láttam még olyan országot, amely naprakészen követni tudta volna a nyugdíjak emelésénél az inflációt. Ebben Magyarország vezet, és úgy tudjuk ezeket meglépni, hogy közben a foglalkoztatottság növekszik, a GDP növekszik. Úgyhogy én azt hiszem, hogy nyugdíjak területén teljesítettük és többet is teljesítettünk a vállalásunknál, és természetesen szeretnénk még majd ennél többet is adni idős honfitársainknak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Varga Ferenc: Ha van még 20 másodpercem!)* Varga Ferenc képviselő úr, van még 20 másodperce, egy picikét több, néhány másodperccel.

VARGA FERENC (független): Nagyon szépen köszönöm. Rendkívül álságosnak tartom azt a hozzáállást, amikor azt mondjuk, hogy az ellenzék nem szavazta meg; hát azért nem, mert az egy salátatörvény volt, aminek, ugye, az a tulajdonsága, hogy lehet,

hogyan van benne egy-két pozitív történet, de a java sajnos negatív. Szóval erre azt mondani, hogy nem szavazta meg az ellenzék, azt gondolom, hogy álságos.

Többen is harkniztak itt a rezsicsökkentéssel. Önök tulajdonképpen a kisnyugdíjasok meg a nyugdíjasok villany- és gázzámlájából fogják most éppen megvásárolni majd a repülőteret. A 125 forintos köbméteres gázt ötszörös áron adják tovább a lakosságnak, és tegnapi vagy tegnapi híre, hogy az MVM 309 milliárd forinttal fog beszállni a költségvetésbe, amiből majd lehet repülőtér. Tehát így lesz a befizetett villany- és gázzámlából repülőtér a fideszesek világában. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm képviselő úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Senki nem jelentkezik.)* Több hozzászólási igényt nem látok.

Jelzem a tisztelt bizottságnak, hogy én viszont hozzá kívánok szólni, ezért a hozzászólásom időszakára átadnám az ülés vezetését Dr. Kovács József alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Kovács József, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr, átveszem az ülés vezetését, és Varga Zoltán elnök úrnak adom meg a szót.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Mielőtt konkrétan beszélnék a nyugdíjak értékének a megőrzéséről, a miniszter úr beszélt Magyarország helyreállítási tervéről, ahol nyilván sok minden más mellett vállalta a kormány a nyugdíjak és a nyugdíjrendszer felülvizsgálatát, hogyha jól tudom, akkor a finanszírozhatóság és a fenntarthatóság tekintetében is. Itt, ugye, van három időpont, ami a vállalásban benne van, ez az ez év vége, amikor független szakértői jelentést kívánnak letenni az asztalra; majd 2024. június 30-áig a kormány a javaslatait társadalmi egyeztetésre kell, hogy bocsássa; illetve 2025. június 30-áig pedig vállalta a kormány azt, hogy mindezt törvényjavaslat formájában előkészíti, illetve a parlament erről szavazni is fog.

A konkrét kérdésem az, hogy kit is bíztak meg független szakértői jelentés létrehozásával, mikorra készül az el, és a bizottságunknak van-e arra lehetősége, hogy ezt a szakértői vizsgálatot minél hamarabb láthassa, és egyáltalán tudjunk róla beszélni. Hogy tervezi a kormány a társadalmi egyeztetést? Mi lesz annak a témája, tematikája, tárgya és a lebonyolítása? És hát nyilván érdekelne minket, hogy egyáltalán milyen elvi álláspontot képvisel ezzel kapcsolatosan a kormány. És most van még nagyjából másfél percem.

Ugye, elhangzott talán Sztojka képviselő úrtól, hogy önök szerint megbecsülést kell hogy kapjon a nyugdíjas-társadalom, és ezt önök meg is adják nekik, a miniszter úr pedig azt mondta, hogy megőrizte a nyugdíjak értékét a kormány. De ez tényleg így van? Hiszen a KSH statisztikai adatai alapján 2010 óta most él a legtöbb nyugdíjas a szegénységi küszöb alatt, mélyen a szegénységi küszöb alatt - ez 145 ezer forintot jelent. Tehát több százezer nyugdíjas él ma a megalázó 145 ezer forint alatti összegből, sokan 100 ezer forint alatti összegből. Kérdezem én a miniszter urat, hogy ön szerint ki lehet ebből fizetni a hétszeresére megemelt gázzámlákat, a duplájára megemelt villanyszámlát. Ebből ön szerint be tudnak vásárolni amúgy legalább hetente egyszer, hogy ne haljanak éhen? Esetleg karácsonyra tud a gyerek, az unoka kapni bármit is ebből az összegből? Mert ez megalázó. Tehát, hogyha valamit megőriztek, akkor valóban megőrizték, és nem adták oda a nyugdíjasoknak ezt az összeget.

Na most, nyilván beszélhetnénk még sok minden más egyébéről is, de mégiscsak, Selmeczi képviselő asszony, ön itt most az ellenzéken kéri számon, hogy miért is mentek el az infantilis és megalázó, és hozzá kell, hogy tegyem, hogy végtelenül gyáva

javaslata után, hogy három percben próbálja bekorlátozni a képviselőknek a hozzászólási lehetőségét. Azt kell hogy mondjam, képviselő asszony, persze lehet ezt így csinálni a parlamentben, de előbb-utóbb önöknek el kell számolni azok előtt a nyugdíjasok előtt, akiknek önök teremtették ezt a helyzetet, akiknek a nyugdíjából különben a maguk gázszerelője vásárolta azt a hatalmas jachtját, vagy példának okáért Orbán Viktor családjának több tagja is bekerült a százmilliárdosok klubjába - tehát nagyjából ez lesz az, amivel önöknek el kell számolni. Ha valahol megőrizték a nyugdíjak értékét, akkor azt Hatvanpusztán meg is fogják találni. Meg is fogjuk találni, az ott lesz, el is fogjuk venni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, és visszaadom elnök úrnak az ülés vezetését.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Senki nem jelentkezik.)* Több hozzászólási igényt nem látok, ezért én megadom a szót a miniszter úrnak, hogy amennyiben a vitában elhangzott kérdésekre kíván válaszolni vagy reagálni, akkor tegye meg. Öné a szó, miniszter úr.

Varga Mihály válaszai, reflexiói

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr, szeretnék válaszolni egy-két felvetésre és kérdésre. Természetesen magam is hosszú időn keresztül dolgoztam bizottságokban a parlamentben, és így tudom, hogy a miniszteri felvezető csak egy előhang ahhoz, hogy a kérdések elhangozzanak, és én megtisztelve is érzem magam, hogy ezek a kérdések jöttek hozzám, még akkor is, hogyha olyan kérdéseket érzek mögöttük, amelyeket korábban más tárcavezetőnek tettek fel, és ott esetleg nem kaptak rájuk kielégítő választ - de ezekre majd kitérek.

Köszönöm Horváth László képviselő úrnak a felvetéseit, és valóban egy nagyon fontos kérdés, hogy hogyan lehet megőrizni a nyugdíjaknak az értékét, és hogyan lehet még kiegészíteni. Ennek az alap- és kulcsmomentuma a gazdaság növekedése. Ugye, a magyar nyugdíjrendszer egy felosztó-kirovó rendszer, így szoros összefüggésben van a gazdaság teljesítménye azzal, hogy mennyi érkezik be a Nyugdíjbiztosítási Alapba. A korlátainkat nem tudjuk áttörni, tehát hosszú időn keresztül - most egy elméleti kérdéstről beszélek - egy olyan nyugdíjrendszert fenntartani, amely mondjuk egy válságban, egy zsugorodásban lévő gazdaságban van, nem lehet ilyen metodikával. Tehát azt gondolom, hogy a mi legfontosabb szempontunk az, hogy a gazdaság növekedésben maradjon, a növekedésnek a többletforrásaiból pedig részesüljenek a nyugdíjasok is, akik egy élet munkája után közmegebecsülésnek örvendőve használják föl ezt az összeget.

Igen - és itt kicsit előre ugrok mások, Bartus Mónika, Selmeczi Gabriella kérdésére is, egy kicsit összevonva -, ez nem csak a nyugdíjakat jelenti, a rezsitámogatás legalább egy ilyen fontos összege. Itt Varga Ferenc képviselő úr felvetésére reagálva: Európa, az Európai Unió legalacsonyabb gázára van Magyarországon, tehát ez jelentősen segít a nyugdíjas-háztartásoknak is abban, hogy könnyebb legyen a rezsikifizetése. De ezen túlmenően olyan programokat is szeretnék megemlíteni, mint mondjuk Gondosóra program, amely rendkívül népszerű a nyugdíjasok, a nyugdíjas, időskorú honfitársaink között. Ezek is azt a célt szolgálják, hogy a gondoskodásnak ne csak az anyagi, hanem más formáját is megkapják a nyugdíjasok. Már nem is említem a JóKor című nyugdíjaslapot, amelyet szintén megkapnak, és amely szintén hozzájárul a kommunikációhoz, hiszen nemcsak akkor kell kommunikálni nyugdíjas honfitársainkkal, amikor választások vannak, hanem minden nap, és lehetőség szerint

minden alkalommal, hiszen szüleinkről, nagyszüleinkről van szó. Úgyhogy törekszünk arra, képviselő úr, hogy a gazdasági növekedésen keresztül ez a közmegebecsülés megtörténjen.

Varga Ferenc képviselő úr felvetései kapcsán szeretnék pontosítani itt néhány dolgot, ugyanis képviselő úr elrugaszkodik attól, hogy hogyan is számolják ki Magyarországon a nyugdíjat. Ezt alapvetően két tényező határozza meg: az egyik a munkában eltöltött idő, a másik pedig annak a jövedelemnek az összege, amit a munkában kapott az illető. Ennek a két jelentős tényezőnek - van még néhány kisebb tétel is, de ennek a két jelentős tényezőnek - a hányadosa, szorzata, attól függ, hogy honnan nézzük, adja meg tehát a nyugdíjnak az összegét. Amit tehát ön mond, az alapvetően azért következik be, mert vagy nem volt annyi munkában töltött idő, vagy pedig az illető, mondjuk, külföldön dolgozott. Nagyon sok, sőt a 40 ezer forint alattiak - amit ön említett - nagy része az olyan honpolgárból tevődik össze, aki nem Magyarországon dolgozott, és nem is fizetett járulékot például. Nyilvánvaló, hogy ő máshonnan kap, más forrásból kap egyébként a megélhetéséhez kiegészítést, hiszen 40 ezer forintból - egyetértve önnel - nem lehet megélni. Valószínű tehát, hogy külföldön dolgozott, de ezt egyénekenként lehet megnézni, és én célszerűnek is tartanám, hogy a képviselő úr ebben a kérdésben tájékozódjon, mert ez egy ilyen sommás kijelentés, ami mögött, úgy gondolom, nincs szakmai tartalom.

Aki 20 évet dolgozott minimálbéren Magyarországon, annak a nyugdíja - mondom, minimálbéren dolgozott, és 20 évet - 81 600 forint, és aki mondjuk 40 évet dolgozott, és csak minimálbéren volt mindig, annak 120 ezer forint. Ezek tehát messze vannak attól a számtól, amit ön mond, ezért mondom, hogy nézzük meg ennek a tartalmát is.

Említette a nyugdíjasok megélhetését, létminimum és így tovább. Én azt gondolom, hogy persze az átlag, az átlagszámítás sok mindent eltakar, de ez nagyjából azért hűen tükrözi azt, hogy az elmúlt időszakban milyen mértékben emelkedett meg az átlagnyugdíjnak az összege, és ahogy mondtam, nemcsak az értékét őrizte meg a nyugdíj, a reálértéke is növekedett. Voltak tehát olyan éveink, amikor a gazdaság növekedése 4-5 százalék környékén volt, vagy éppen efölött, ezekben az években például nyugdíjprémiumot fizettünk. Igaz, hogy ezt a jogszabályt még a Gyurcsány-kormány fogadta el, de soha nem fizettek..., bocsánat, azt hiszem, a Bajnai-kormány fogadta el ezt a jogszabályt, de soha nem fizettek nyugdíjprémiumot, mi voltunk az elsők és eddig az egyetlen kormány, amely fizetett ilyen nyugdíjprémiumot. De arra is volt példa, hogy Erzsébet-utalvánnyal egészítettük ki a nyugdíjakat a nyugdíjasok esetében; ezt is egy olyan formának gondolom, ami hozzájárult ahhoz, hogy többlettámogatást adjunk, kifejezte azt, hogy a gazdaságnak a teljesítménye abban az évben magasabb volt, és hozzájárult ahhoz is, hogy ezen keresztül elősegíteni, támogatni tudtuk a hazai fogyasztást.

Említette itt a Continental-megállapodást. Bár valószínűleg nem tartozik a Népjóléti Bizottság hatáskörébe vagy a pénzügyminiszter ügykörébe, hogy egy foglalkoztatáspolitikai kérdésre válaszoljak, de megteszem, képviselő úr. Ugye, a Continental egy olyan cég, amely 12 gyárat működtet Magyarországon, tehát nemcsak Makóról van szó ennek a cégnek az esetében, hanem egy országos kiterjedésű cég. Éves árbevétele 34-35 milliárd euró volt a tavalyi esztendőben, tehát egy komoly, nagy cégről van szó, amely több mint 8 ezer embert foglalkoztat. A magyar kormánynak elemi érdeke, hogy ez a cég itt maradjon, Magyarországon, a magyar gazdaságban. Lehet, hogy most az egyik cégénél, az egyik üzemhelyén nehézséggel szembesül, én ezt nem tagadom, de nyilván azon dolgozik, és mi is azon dolgozunk, hogy ezek az emberek el tudjanak helyezkedni. Szerencsére abban a kedvező helyzetben vagyunk, hogy a magyar munkaerőpiac rendkívül feszes, 4 millió 750 ezer ember dolgozik

Magyarországon a KSH legutóbbi foglalkoztatási jelentése szerint, segíteni is fogunk ezeknek az embereknek, de a magyar munkaerőpiac is olyan most, hogy az elhelyezkedés nem jelent olyan problémát, mint mondjuk 2009-ben, amikor 12 százalék volt a munkanélküliség Magyarországon. Ebből a szempontból tehát nincs okunk arra, hogy a stratégiai megállapodást felülvizsgáljuk. Nyilván - és ennek egyébként a KKM a felelőse a kormányzaton belül - a KKM egyeztet a céggel, hogy milyen lépések voltak szükségesek, és ezekben, ezek kezelésében a magyar kormány esetleg milyen módon tud segíteni.

Kanász-Nagy képviselő úrnak a kérdései. Hát, csupa olyan kérdést tett föl, ahogy - hogy mondjam? - ön is mondta, hogy nincs döntés. Tehát a hídon akkor menjünk át, amikor odaértünk, anélkül nincs is döntés, nem nagyon tudok mit kiszámolni. Nem tudom, hogy ezek a kérdések mennyiben érintették a Belügyminisztériumot vagy a belügyminiszter urat, konzultálni fogok vele, ezt holnap úgyis meg tudom tenni, kormányülés van, úgyhogy megkérdezem, hogy ezekben a kérdésekben hol tart a szakmai előkészítés, milyen terveik vannak. Nyilván azon vagyunk, hogy ne csak a nyugdíjasok tekintetében, hanem a szociális ágazatban lévőknél, a pedagógusoknál vagy más területen is ütemesen meg tudjanak valósulni a béremelések.

Bartos Mónikának köszönöm a felvetését. Úgy éreztem, hogy néhány szempontból talán ki tudtam rá térni, hogy min dolgozik a kormány. Ezeket a vállalásokat teljesíteni fogjuk. A szavahihetőség, a stabilitás valóban fontos, és erre törekedni fogunk.

Mészáros Lajos képviselő úr kérdése, 13. havi nyugdíj. Visszaépítettük, nagyon fontos. Ez önmagában, hogyha a 12 másik havi nyugdíjhoz viszonyítják, 8, több mint 8 százalékkal emelte a nyugdíjnak az értékét, ennyivel növelte a nyugdíjnak az összegét. Ez egy helyes döntés volt a kormány részéről, persze nyilván mint kormánytag helyesnek is tartom a döntést, de szerintem nem kell bizonygatni, nincs olyan képviselő, vagy én nem találkoztam olyannal, aki ezt kifogásolta volna, ennek a nyugdíjnak a visszaépítését; de ha van, akkor, kérem, jelezzék nekem, mert akkor konzultálunk vele is.

Sztojka Attila képviselő úr, a támogatásokat, igen, továbbra is biztosítani fogjuk. Veszélyes időszakban vagyunk, egyetérték a képviselő úrral, a hét szűk esztendő negyedik éve, nyugodtan mondhatom. Ugye, 2020-ban Covid; 2021-ben nyersanyaghiány, alapanyaghiány, logisztikai, szállítási útvonalaknak a szétszakadása; 2022-ben ukrán-orosz háború, energiaválság, rekordinfláció, vagy 40 éve nem látott inflációs mértékek mindenhol a világon; 2023-ban pedig Európa szomszédságában, Gázában, Izraelben zajlik egy olyan háború, amelynek az eszkalációja nyilván befolyásolhatja - reméljük, ez nem történik meg - a világgazdaság egészét. Nekünk tehát ezen körülmények között kell egy jó teljesítményt felmutatnunk, ezért gondoljuk azt, hogy itt most duplán ad, aki ad, aki a támogatást biztosítja, ezért nem is gondolkoztunk és gondolkozunk megszorító lépésekben. Tehát ha a helyzetet megszorításokkal akarjuk kezelni, akkor mindig az derül ki, hogy a válság a végén sokkal mélyebb lesz annál, mint amit más úton meg lehet tenni.

Úgyhogy ez a kormány nyugdíjpolitikai hozzáállása is, és egyetérték önnel, valóban, azok a különböző intézkedések, amelyek most nem érintették itt a nyugdíjpolitikát: árintézkedések, alapvető élelmiszerek áfacsökkentése, például tej, csirkehús, sertéshús, tojás és így tovább, az akciózásnak az elindítása a kiskereskedelmi szektorban vagy az online árösszevetésnek a lehetősége, szintén azt a célt szolgálja, hogy nyugdíjas honfitársaink is és a magyar családok is megfizethető módon tudjanak hozzájutni a termékekhez, szolgáltatásokhoz.

Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak köszönöm a kérdését. Igen, rezsi-, árstop, nyugdíjprémium, széles a paletta, erre utaltam, tehát ezeknek a kiegészítésén

lehet még a jövőben is gondolkozni. Ezeket a magyar kormány vinni fogja a nehezebb időszakokban is.

És még Varga Zoltán képviselő úr, elnök úr felvetései maradtak. Kit bízunk meg a szakértői munkával? Az OECD szakértői kaptak erre megbízást, tehát most készítik el ezt az anyagot. Ez az anyag nyilvános lesz, tehát elnök úr kérése már teljesült is - kívánom, hogy a legtöbb kérése ilyen gyorsan teljesüljön -, úgyhogy betekintést nyerhetnek a parlamenti képviselők, a Népjóléti Bizottság is, mások is ebbe az anyagba, és azt gondolom, hogy fontos is, hogy mindenki elmondhassa róla a véleményét, meg az álláspontját.

Újra meg szeretném ismételni az elnök úr felvetésére - a KSH-méréseket idézte -, hogy a nyugdíjak reálértéke növekedett, tehát az ország erőforrásaihoz képest, amit lehetett, a magyar kormány megtett azért, hogy értékálló legyen a magyar nyugdíj, és ne csak értékálló legyen...

ELNÖK: Ez nem sikerült!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: ..., ne csak értékálló legyen, hanem az értéke még növekedjen is, amikor a gazdaság teljesítménye ezt lehetővé teszi.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Köszönöm szépen a kérdéseiket.

ELNÖK: Köszönöm a miniszter úrnak. A napirendi pont tárgyalását lezárom, és köszönöm Varga Mihály pénzügyminiszternek és Banai Péter Benő államtitkár úrnak a megjelenést.

Már így, napirendi ponton kívül azért hadd kérdezzem már meg, mikortól elérhető ez az anyag, az OECD jelentés?

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Még nem kaptuk meg az anyagot, tehát mihelyt megkapjuk, mi nyilvánosságra fogjuk hozni. Én úgy tudom, hogy ez decemberben meg fog történni, tehát a híreink erről szólnak.

ELNÖK: Nem akarok elégedetlennek tűnni, de a társadalmi egyeztetés mikéntjére nem kaptam választ, de nyilván méltányolom, vagy tudomásul veszem, hogy miniszter úr erre nem kívánt válaszolni, azonban jelzem, hogy nagy valószínűség szerint a tavaszi ülészen a bizottság ezt az OECD-jelentést szeretné majd saját hatáskörben is feldolgozni és tárgyalni.

(*Varga Mihály jelzésére:*) Parancsoljon, miniszter úr!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Az expozéban, a bevezetőben elmondtam, elnök úr, hogy a következő félév lesz erre. Tehát decemberben megkaptuk az anyagot, reményeim szerint ezt nyilvánosságra is tudjuk hozni, és 2024. I. féléve lesz az, amikor ezt a vitát, társadalmi vitát többféle fórumon is - akár itt a bizottságban, akár a parlamentben, máshol - le lehet folytatni.

ELNÖK: Köszönöm. Bírhatom az ígéretét, hogy egy esetleges bizottsági ülésen részt tud venni, és közösen tudunk erről beszélni?

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Elég elfoglalt minisztere vagyok a kormánynak...

ELNÖK: Ez feltűnt, igen.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: ..., de törekszem arra, hogy ez megtörténjen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Egy egyperces technikai szünetet hadd kérjek! *(A napirendi pont tárgyalására érkezett vendégek távoznak. - Rövid szünet.)*

Egyebek

Tisztelt Bizottság! Még egy rövid nekifutást hadd kérjek a bizottság tagjaitól! Egyetlen egy napirendi pontunk maradt, az egyebek. Van-e valakinek, bárkinek az egyebek pont alatt bármilyen közlendője? *(Senki nem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezési igényt.

Szeretném bejelenteni, hogy a következő, vélhetően, terveink szerint az ez év utolsó bizottsági ülésére december 4-én fog sor kerülni, melynek napirendjén a már bejelentettek szerint egyéb témák mellett, többek között a védőnői szolgálat államosításának vagy kényszerállamosításának a vizsgálata mellett Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter meghallgatása is szerepel. A bizottsági ülés időpontjáról jelenleg is folynak az egyeztetések a kormánypártok és az elnökség, a bizottság elnöksége között, ahogy sikerül megtalálni az időpontot december 4-én, nyilván ki fogjuk küldeni ezt majd a meghívóban.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen mindenkinek a mai napi munkát, és további szép napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 52 perc)

Dr. Kovács József
a bizottság alelnöke

Varga Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Molnár Emese